

Fremsat den 4. oktober 2017 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

(Målrkning af aldersopsparing og regulering af fejlagtige pensionsindbetalinger)

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som senest ændret ved § 14 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, ændres »5 år« til: »3 år«.

2. I § 1 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »1. januar 1954 - 31. december 1958« til: »til og med den 31. december 1958«.

3. I § 8, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., ændres »25 år« til: »30 år«, og i 4. pkt. ændres »15 år« til: »20 år«.

4. I § 10, stk. 1, nr. 2, 4. pkt., og nr. 3, 1. pkt., § 12, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., og § 25, stk. 1, nr. 1 og 7, ændres »15 år« til: »20 år«.

5. § 10 A affattes således:

»§ 10 A. § 10 gælder også for kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersforsikring), jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Uanset at aldersforsikringen senest skal udbetales den første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10, stk. 1, nr. 3, kan aldersforsikringen efter aftale med pensionsinstituttet til og med dette tidspunkt i stedet påbegyndes udbetalt i lige store løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, jf. § 2. Ved beregningen af ydelserne finder § 2, stk. 2, 2.-4. pkt., ikke anvendelse. Ved udbetaling som en ophørende ydelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, litra b, er det ikke en betingelse, at udbetalingerne sker over mindst 10 år. § 5 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Uanset at aldersforsikringen senest skal udbetales den første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10, stk. 1, nr. 3, kan aldersforsikringen efter aftale med pensionsinstituttet påbegyndes udbetalt i rater til og med dette tidspunkt. Raterne fastlægges

efter § 8, stk. 1 og 3. Det er dog ikke en betingelse, at rateudbetalingen sker over mindst 10 år. Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første policedag 30 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 4. Adgangen til at foretage indskud til en aldersforsikring ophører ved første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 5. Udbetales aldersforsikringen i lige store løbende ydelser eller i lige store rater, kan restværdien af aldersforsikringen efter aftale med pensionsinstituttet når som helst udbetales helt eller delvis. Ved delvis udbetaling fastlægges enten en ny løbende udbetaling efter stk. 2 eller et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 3, 2.-4. pkt.

Stk. 6. Ved overførsel af en aldersforsikring til en anden aldersforsikring, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges enten en ny løbende udbetaling efter stk. 2 eller et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 3, 2.-4. pkt. Ved overførsel af en aldersforsikring til en aldersopsparing, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter § 12 A, stk. 2, 2.-4. pkt.

Stk. 7. Stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse på supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1.«

6. I § 11 A, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., ændres »25 år« til: »30 år«.

7. § 12 A affattes således:

»§ 12 A. § 12 gælder også for opsparing i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersopsparing), jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Uanset at aldersopsparingen senest skal udbetales 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, kan aldersopsparingen efter aftale med penge- eller kreditinstituttet indtil dette tidspunkt i stedet på-

begyndes udbetalt i rater. Udbetalingsforløbet fastlægges efter § 11 A, stk. 1-3. Det er dog ikke en betingelse, at rateudbetalingen sker over mindst 10 år. Der kan ikke aftales senere udbetaling for sidste rate end kalenderåret 30 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 3. Adgangen til at foretage indskud til en aldersopsparring ophører 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 4. Udbetales aldersopsparringen i lige store rater, kan restværdien af aldersopsparringen efter aftale med penge- eller kreditinstituttet når som helst udbetales helt eller delvis. Ved delvis udbetaling fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 2, 2.-4. pkt.

Stk. 5. Ved overførsel af en aldersopsparring til en anden aldersopsparring, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 2, 2.-4. pkt. Ved overførsel af en aldersopsparring til en aldersforsikring, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges enten en ny løbende udbetaling efter § 10 A, stk. 2, eller et nyt rateudbetalingsforløb efter § 10 A, stk. 3, 2.-4. pkt.«

8. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »27.600 kr. (2010-niveau)« til: »4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog 2. pkt.«

9. I § 16, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparerens når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der anvendes et grundbeløb på 46.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 4.«

10. I § 16, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »grundbeløbet i 1. pkt.« til: »grundbeløbene i 1. og 2. pkt.«

11. I § 16 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. I 2018 udgør grundbeløbet som nævnt i stk. 1, 2. pkt., 42.000 kr. (2010-niveau). I 2019 udgør grundbeløbet 42.900 kr. (2010-niveau). I 2020 udgør grundbeløbet 43.900 kr. (2010-niveau). I 2021 udgør grundbeløbet 44.800 kr. (2010-niveau). I 2022 udgør grundbeløbet 45.750 kr. (2010-niveau). Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20.«

12. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 16, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 16, stk. 1, 4. pkt.«

13. Efter § 22 B indsættes:

»§ 22 C. Bidrag og præmier indbetalt af en arbejdsgiver, jf. § 19, kan udbetales fra ordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det er en betingelse, at de indbetalte bidrag og præmier er sket ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen.«

14. I § 25 A, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder også udbetalinger som nævnt i § 10 A, stk. 2, 3 og 5, og § 12 A, stk. 2 og 4.«

15. I § 25 A, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Overstiger de samlede præmier og bidrag til en aldersforsikring, aldersopsparring og den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1, i tilfælde omfattet af § 16, stk. 1, 1. pkt., beløbsgrænsen som nævnt i § 16, stk. 1, 1. pkt., eller overstiger de samlede præmier og bidrag i tilfælde omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., beløbsgrænsen som nævnt i § 16, stk. 1, 2. pkt., betales en afgift på 20 pct. af det overskydende beløb, jf. dog stk. 8. § 38 finder ikke anvendelse på afgiften som nævnt i 1. pkt.«

16. I § 25 A indsættes efter stk. 5 som nye stykker

»Stk. 6. Sker der udbetaling af, eller foretages der afgiftspligtige dispositioner over en af kapitel 1 omfattet rateforsikring, rateopsparring, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparerens når folkepensionsalderen, betales i tilfælde omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., en afgift på 40 pct. af indkomstårets indbetalinger til aldersforsikring, aldersopsparring og supplerende engangssum, der overstiger et grundbeløb på 4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 8. Stk. 5 finder i dette tilfælde ikke anvendelse. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. 1. pkt. finder anvendelse for indbetalinger, der sker i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori de nævnte pensionsordninger er påbegyndt udbetalt, eller hvor de afgiftspligtige dispositioner er sket. § 38 finder ikke anvendelse på afgiften som nævnt i 1. pkt.

Stk. 7. Stk. 6 gælder ikke i følgende tilfælde:

- 1) Udbetaling af invalidepension.
- 2) Udbetaling af rateforsikring i tilfælde af forsikredes invaliditet, herunder af invalidesum.
- 3) Udbetaling af rateopsparring i tilfælde af kontohaverens varigt nedsatte arbejdsevne, som efter reglerne i lov om social pension berettiger kontohaveren til at oppebære førtidspension, samt udbetaling af invalidesum.
- 4) Udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension.
- 5) Udbetaling til efterladte.
- 6) Udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.
- 7) Udbetaling af en indeksordning, der påbegyndes, når interessenten fylder 67 år.
- 8) Automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder.
- 9) Udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager eller ved uansøgt afsked.
- 10) Automatiske udbetalinger af hvilende pensionsordninger i overensstemmelse med aftalegrundlaget for pensionsordningen.
- 11) Udbetalinger, der sker som følge af, at en kommune ikke ser bort fra formue i form af pensionsopsparring, jf. §§ 14 og 15 i lov om aktiv socialpolitik.

12) Udbetalinger fra en pensionsordning, hvor en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen er godkendt af Skatterådet.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

17. I § 25 A indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 9. Stk. 8 finder tilsvarende anvendelse på indbetalinger som nævnt i stk. 6.«

18. § 56, *stk. 3*, affattes således:

»Stk. 3. Har en pensionskasse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 4, jf. § 3, med Finanstilsynets bestyrelses godkendelse tegnet gruppelivsforsikringer for medlemmerne, anvendes stk. 1, 1. pkt., på præmien til gruppelivsforsikringerne. Gruppelivsforsikringen behandles i øvrigt efter reglerne i § 53 A.«

19. § 56, *stk. 5*, affattes således:

»Stk. 5. Har en arbejdsgiver og en arbejdstager aftalt, at en gruppelivsforsikring, der ikke er fradragsberettiget, indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af § 19, anvendes reglerne i stk. 1, 1. pkt., på indbetalingerne til denne ordning. Gruppelivsforsikringen behandles i øvrigt efter reglerne i § 53 A.«

20. I § 57, *stk. 1, nr. 5*, ændres »§ 16, stk. 1, 1. pkt., jf. § 16, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 16, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. § 16, stk. 1, 3. pkt.«

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter 2. *pkt.*:

»Indberetning af A-indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, skal senest foretages den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører.«

2. I § 4, *stk. 1, 3. pkt.*, der bliver 4. *pkt.*, ændres »1. eller 2. *pkt.*« til: »1.-3. *pkt.*«

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1884 af 29. december 2015 og senest ved § 11 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 43, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår », aldersforsikring, aldersopsparring og supplerende engangssum«.

2. I § 46, *stk. 1*, indsættes efter 1. *pkt.*:

»Stk. 6 finder anvendelse for indbetalinger som nævnt i § 49 A, stk. 3, nr. 1 og 4, der indbetales til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A.«

3. I § 46, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »A-indkomsten« til: »A-indkomsten, jf. dog stk. 6«.

4. I § 46 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. For indbetalinger som nævnt i § 49 A, stk. 3, nr. 1 og 4, der indbetales til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, kan pensionsinstituttet m.v. indeholde en foreløbig skat i det indbetalte beløb efter § 48, stk. 10.«

5. I § 48 indsættes som *stk. 10*:

»Stk. 10. For indbetalinger som nævnt i § 46, stk. 6, indeholder pensionsinstituttet m.v. 40 pct. i A-skat uden fradrag efter stk. 2 og regler fastsat i medfør af stk. 3.«

6. § 49 D, *stk. 5*, ophæves.

7. I § 55, *stk. 1, 1. pkt.*, § 60, *stk. 1*, § 61, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 62, *stk. 1*, ændres »pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6« til: »pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5-9«.

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Pensionskasser, forsikringsselskaber og pengeinstitutter som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, indbetaler de forventede A-skatter for kalenderåret af pensionsindbetalinger den 1. september. Indbetaling sker til told- og skatteforvaltningen. Senest den 20. januar i året efter udløbet af kalenderåret skal de selskaber m.v., som er nævnt i 1. *pkt.*, indbetale A-skatterne for kalenderåret, dog med modregning af de forventede A-skatter efter 1. *pkt.* Er den 20. januar en lørdag eller søndag, er betalingsfristen den førstkommande mandag. Overskydende A-skatter indbetales til told- og skatteforvaltningen, der tillige forestår eventuel tilbagebetaling af for meget betalte foreløbige skatter.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

2. I § 2, *stk. 8*, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

§ 5

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 8. oktober 2015, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 682 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. *pkt.*« til: »pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 4. *pkt.*«

§ 6

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 473 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 B, *stk. 1, nr. 10*, ændres »19, og« til: »19,«.

2. I § 8 B, stk. 1, nr. 11, ændres »gruppelivsforsikring.« til: »gruppelivsforsikring, og«.

3. I § 8 B, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) udbetaling af og afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt.«

4. I § 8 F, stk. 1, nr. 8, ændres »3, og« til: »3,«.

5. I § 8 F, stk. 1, nr. 9, ændres »gruppelivsforsikring.« til: »gruppelivsforsikring, og«.

6. I § 8 F, stk. 1, indsættes som nr. 10:

»10) udbetaling af og afgiftspligtige dispositioner over en rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning for alle pensionsordninger, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. For pensionsordninger oprettet før den 1. maj 2007 opretholdes tidspunktet for tidligste udbetaling af ordningen efter de regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 20. december 2006. For pensionsordninger oprettet fra og med den 1. maj 2007 til og med den 31. december 2017 opretholdes tidspunktet for tidligste udbetaling af ordningen efter de regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015.

Stk. 4. For tjenestemænd, der er ansat inden den 1. januar 2018 finder de før den 1. juli 2009 gældende regler anvendelse. For tjenestemænd, der ansættes den 1. januar 2018 eller senere, finder de hidtil gældende regler for tidspunktet for tidligste udbetaling af pensionen fortsat anvendelse, hvis den pågældende overgår direkte fra en ansættelse med ret til tjenestemandspension, jf. § 2, stk. 1, i lov om tjenestemandspension, og denne ansættelse er sket inden den 1. januar 2018.

Stk. 5. For ministerpension, der alene har folkepensionsalderen som pensionsudbetalingstidspunkt, har § 1, nr. 1, virkning fra den 20. juni 2017.

Stk. 6. For skattepligtige med bagudforskuet indkomstår 2018 har § 1, nr. 8, 9 og 11, virkning fra og med indkomståret 2019.

Stk. 7. § 1, nr. 13, har virkning for korrektioner, der foretages den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 8. § 1, nr. 16, har virkning for afgiftspligtige udbetalinger af eller dispositioner over pensionsordninger, der sker den 1. april 2018 eller senere, og for udbetalinger af rateforsikringer, rateopsparinger, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger, der i overensstemmelse med pensionsvilkårene påbegyndes den 1. april 2018 eller senere.

Stk. 9. Fremgår det af aftalegrundlaget for en pensionsaftale, der før 1. januar 2018 er indgået med en pensionskunde, at der årligt skal indbetales et beløb til aldersforsikring, aldersopsparing og supplerende engangssum, der ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 1. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, men som overstiger beløbsgrænsen som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 1. pkt., som ændret ved lovens § 1, nr. 8, finder pensionsbeskatningslovens § 57 ikke anvendelse, hvis der i 2018 eller 2019 indbetales et årligt beløb, der alene overstiger sidstnævnte beløbsgrænse.

Stk. 10. §§ 2-4 og § 6 har virkning for indbetalinger til aldersforsikring, aldersopsparing og supplerende engangssum og udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovens § 1, nr. 16, der sker den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 11. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2018 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2018, der følger af ændringerne af pensionsbeskatningsloven, jf. § 1.

Stk. 12. Den beregnede korrektion af kommunens slutskat og kirkeskat efter stk. 8 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2018, der foreligger pr. 1. maj 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Målretning af aldersopsparing mod den sidste del af arbejdslivet
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Lovforslaget
 - 2.2. Frit valg af udbetalingsform for aldersopsparing
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslaget
 - 2.3. Indeholdelsesordning for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslaget
 - 2.4. Justering af pensionsudbetalingsalderen
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslaget
 - 2.5. Forhøjelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepension
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslaget
 - 2.6. Smidigere muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Lovforslaget
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.2. Administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 20. juni 2017 indgået Aftale om flere år på arbejdsmarkedet.

Af aftalen fremgår følgende:

»Danskernes levetid fortsætter med at stige. Det er både blandt ufaglærte, faglærte og personer med videregående uddannelse, at levetiden stiger. Denne udvikling er meget bedre end forventet.

Samtidig er der flere og flere ældre, som vurderer deres helbred som godt, særdeles godt eller fremragende. Der er god grund til at glæde sig over den positive udvikling i helbredet, og at levetiden i Danmark vokser mindst lige så meget som i vores nabolande.

Også beskæftigelsen er øget blandt de ældre. Stigningen er bredt funderet på tværs af uddannelsesgrupper, og det er både før og efter folkepensionsalderen, at beskæftigelsen er stigende.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti er enige om, at denne

positive udvikling skal understøttes af en række ændringer, som sikrer, at det bedre kan betale sig at blive på arbejdsmarkedet, og at det gode pensionssystem vi har i Danmark bliver endnu bedre.«

Dette lovforslag udmønter den del af aftalen, der vedrører følgende aftalepunkter:

»Øget incitament til opsparing sidst i arbejdslivet

Med henblik på at øge gevinsten ved pensionsopsparing sidst i arbejdslivet og dermed tilskyndelse til at blive længere på arbejdsmarkedet gennemføres følgende ændringer i reglerne for aldersopsparing:

Personer, som har mere end 5 år til folkepensionsalderen, kan indbetale op til 5.000 kr. efter skat pr. år.

Personer, der har 5 år eller mindre til folkepensionsalderen, kan indbetale op til 45.000 kr. efter skat i 2018. Grænsen stiger med 1.000 kr. årligt frem til 2023, hvorefter der kan indbetales 50.000 kr. efter skat pr. år. til aldersopsparing.

Efter folkepensionsalderen kan der indbetales det samme beløb til aldersopsparing som i de sidste 5 år før folkepensionsalderen.

Personer, der har påbegyndt udbetaling fra fradragsberettigede pensionsordninger, kan ikke indbetale på aldersopsparing.

Opsparing i aldersopsparingsordningen kan udbetales som en sumydelse, som en ratepension eller som en livrente, eller som kombinationer af disse.

Med ændringerne i reglerne for aldersopsparing målrettes ordningen i højere grad den pensionsopsparing, der foretages sidst i arbejdslivet. Dermed sikres tilskyndelsen til pensionsopsparing i den del af arbejdslivet, hvor samspilsproblemet for fradragsberettigede pensionsordninger er størst, og hvor manglende tilskyndelse til pensionsopsparing kan bidrage til tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Samtidig sikrer muligheden for at opspare 5.000 kr. efter skat gennem hele livsforløbet, at personer med lav indkomst vil kunne indbetale en relativt stor andel af den samlede pensionsopsparing på en ordning uden indkomstaftapning af folkepensionen. Det sikrer et højere afkast af pensionsopsparingen.

For at understøtte at aldersopsparingen i øget omfang også kan anvendes af arbejdsmarkedspensionsselskaberne, vil Skatteministeriet i samarbejde med pensionsbranchen finde en hensigtsmæssig måde at håndtere opkrævningen af skat, når der indbetales til aldersopsparing som led i en arbejdsmarkedspension.

De angivne beløbsgrænser er fastsat som grundbeløb i 2017-niveau og opreguleres hvert år efter reglerne i personskattelovens § 20.

Ændringerne træder i kraft den 1. januar 2018.«

[...]

»Justering af pensionsudbetalingsalder og udbetalingsperiode for ratepension

Det tidligste tidspunkt for ordinær udbetaling af pensionsordninger (pensionsudbetalingsalderen) ændres fra 5 år før folkepensionsalderen til 3 år før folkepensionsalderen. Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen vil gælde for alle nye kontrakter uanset type. Dvs. både aldersopsparing, ratepension og livrente er omfattet.

Tjenestemænd, der ansættes efter forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen, vil tidligst kunne modtage tjenestemandspension 3 år før folkepensionsalderen. Tilsvarende forhøjelse gælder for folketingsmedlemmer, ministre mv. Ændringen gælder for ministre pr. aftaledag. Ændringen berører ministre, der optjener ministerpension med folkepensionsalderen som udbetalingsalder, jf. lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Derudover ændres på den maksimale udbetalingsperiode for ratepensioner fra 25 år til 30 år.

Ændringen i den maksimale udbetalingsperiode skal ses i sammenhæng med den stigende levetid, mens justering i reglerne for udbetaling af pensionsordninger sker i naturlig

forlængelse af, at efterlønsperioden bliver 3 år, og tiltaget vil understøtte en senere tilbagetrækning.

Den aftalte forøgelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepensioner vil indebære en øget frihed for den enkelte til at strække sin ratepension lidt længere. Ændringen vurderes at have relativt begrænsede økonomiske konsekvenser, idet der for langt de fleste kontrakter fortsat forventes at blive aftalt en udbetalingsperiode, der er betydeligt kortere end de 30 år.

Tilsvarende vurderes den aftalte ændring i det tidligste tidspunkt for ordinær udbetaling af pensionsordninger at have relativt beskudne økonomiske konsekvenser. Tiltaget vil på lang sigt kunne bidrage til en lidt senere gennemsnitlig tilbagetrækning, idet det vil bidrage til at færre kan anvende pensionsopsparing til at finansiere nedsat arbejdstid eller fuld tilbagetrækning allerede 4-5 år før pensionsalderen.«

Med lovforslaget udmøntes aftalen om flere år på arbejdsmarkedet.

Herudover smidiggøres med lovforslaget muligheden for at korrigere for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, når indbetalingerne viser sig at indeholde fejl.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Danmark har et godt pensionssystem, som mange lande lader sig inspirere af. Det skyldes, at både Folketinget og arbejdsmarkedets parter i tide har lavet regler, som tager hånd om de udfordringer, der kommer for samfundet, når en stadig større del af befolkningen bliver ældre – således, at andelen af erhvervsaktive per folkepensionist gradvist aftager.

Kombinationen af folkepension og opsparingsbaseret pension – herunder ikke mindst arbejdsmarkedspensionerne – sikrer gode og trygge indkomster for fremtidens pensionister. Det skyldes blandt andet, at der i perioder med stigende udgifter til folkepensionen samtidig vil komme stigende indtægter fra beskæftning af pensionsudbetalinger. Det gør finansieringen af folkepensionen robust. Samtidig aflaster arbejdsmarkedspensionssystemet det offentlige folkepensionssystem, fordi størstedelen af befolkningen har indkomst fra arbejdsmarkedspensionerne.

Udviklingen har imidlertid betydet, at robustheden af såvel folkepensionen som arbejdsmarkedspensionerne risikerer at blive udfordret, hvis der ikke justeres i tide. Her spiller det såkaldte samspilsproblem en væsentlig rolle. Samspilsproblemet skyldes primært et samspil mellem private indkomster og offentlige pensioner, hvor udbetalinger fra private pensionsordninger medfører en indkomstaftapning af offentlige pensionsydelse. Indkomstaftapningen betyder, at én krones ekstra udbetaling fra pensionsordninger efter skat fører til mindre end én krones indkomstfremgang, fordi de offentlige pensioner reduceres.

Samspilsproblemet mellem folkepension og egen pensionsopsparing betyder, at der for mange kun er en beskeden tilskyndelse til pensionsopsparing – særligt sidst i arbejdslivet. Dette kan mindske opbakningen til egen pensionsopsparing, herunder til arbejdsmarkedspensionerne. Derudover

kan det beskedne privatøkonomiske afkast af pensionsopsparring sidst i arbejdslivet medvirke til hel eller delvis førtidig tilbagetrækning.

Lovforslaget er et bidrag til en løsning af samspilsproblemet, således at det bedre kan betale sig at spare op til pension. Det sker i form af den foreslåede omlægning af aldersopsparringen, hvorefter der sidst i arbejdslivet kan indskydes større beløb på aldersopsparring, der ikke fører til indkomstaftapning af folkepensionen.

Der er som en del af aftalen om flere år på arbejdsmarkedet afsat en pulje på 2,4 mia. kr. (2017-niveau) fuldt indfaset til reduktion af beskatningen af pensionsindbetalinger. Puljen udmøntes i efteråret 2017 af forligskredsen om Jobreform I. Indbetaling af en relativt større andel af de samlede pensionsindbetalinger på en aldersopsparring og puljen til samspilsproblemet vil tilsammen sikre, at den forøgede gevinst ved pensionsopsparring fører til højere disponible indkomster både i arbejdslivet og i pensionsalderen. Der er endvidere en finansieringsmæssig sammenhæng, idet de ændrede regler for aldersopsparring i de kommende år ventes at fremrykke skattebetalinger i et omfang, der svarer til størrelsen af den aftalte pulje.

Herudover justeres der som led i aftalen i reglerne for udbetaling af pensionsopsparring, så de er bedre afstemt med stigende levetider og understøtter senere tilbagetrækning.

Det sker dels i form af forslaget om, at den maksimale udbetalingsperiode for ratepension forhøjes fra 25 til 30 år, dels i form af, at pensionsudbetalingsalderen, dvs. det tidligste tidspunkt for udbetaling af pension, foreslås forhøjet med to år.

Endelig foreslås der med lovforslaget mere smidige muligheder for at korrigere for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, når indbetalingerne viser sig at indeholde fejl. Denne del af lovforslaget vedrører ikke aftalen om flere år på arbejdsmarkedet.

Regeringen arbejder generelt for, at reglerne på skatteområdet skal være så enkle og let administrerbare som muligt. Reglerne bør være tidssvarende, samtidigt med at de i et retssikkerhedsmæssigt perspektiv tilgodeser borgernes og virksomhedernes behov. Lovforslaget skal ses i dette lys.

Hver måned indbetaler landets arbejdsgivere pensionsbidrag for over 2 mio. ansatte. I denne proces sker der af og til fejl. Nogle gange indbetaler den enkelte arbejdsgiver for

meget, og andre gange indbetales der for lidt. Nogle gange opdages fejlene med det samme, og andre gange går der nogen tid.

Som udgangspunkt skal der være konkret hjemmel for en korrektion. Udgangspunktet er derfor, at foretagne indbetalinger skal anses for indbetalt med det rigtige beløb på den rigtige pensionsordning. Er der indbetalt for meget, kan udbetaling derfor kun ske til ejeren af ordningen mod betaling af pensionsafgift eller i form af en overførsel til en anden pensionsordning med samme ejer.

SKAT tillader dog efter praksis korrektion af fejlagtige indbetalinger i tilfælde, hvor der er sket en åbenbar fejlposition. Det er en administrativt tung proces både for pensionsudbyderne og for SKAT.

Det foreslås derfor, at en arbejdsgivers fejlagtige pensionsindbetalinger vil kunne udbetales fra ordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere pensionsindbetalinger til de øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det er en enkel løsning på et simpelt, men meget hyppigt forekommende problem i den daglige håndtering af landets arbejdsgiveradministrerede pensioner.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Målretning af aldersopsparring mod den sidste del af arbejdslivet

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan der årligt indbetales op til 30.200 kr. (2018-niveau) på aldersopsparring, dvs. aldersforsikring i livsforsikringsselskaber og pensionskasser, aldersopsparring i penge- og kreditinstitutter og supplerende engangssum i pensionskasser. Der kan indbetales på aldersopsparring indtil 15 år efter pensionsudbetalingsalderen. Der er ikke fradrag eller bortseelsesret for indbetalingen.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparring gøres aldersbetinget, således at grænsen udgør 51.100 kr. (2018-niveau) i den sidste del af arbejdslivet. I den første del af arbejdslivet foreslås beløbsgrænsen at udgøre 5.100 kr. (2018-niveau).

Nye beløbsgrænser, kr.	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Lav (2010-niveau)	4.600	4.600	4.600	4.600	4.600	4.600
Lav (2017-niveau)	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000
Lav (2018-niveau)	5.100	5.100	5.100	5.100	5.100	5.100
Høj (2010-niveau)	42.000	42.900	43.900	44.800	45.750	46.700
Høj (2017-niveau)	45.000	46.000	47.000	48.000	49.000	50.000
Høj (2018-niveau)	46.000	47.000	48.100	49.100	50.100	51.100

Forslaget indebærer, at der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, kan indbetales 51.100 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring. Beløbsgrænsen gælder også indbetalinger, der sker efter folkepensionsalderen.

Med de aldersbetingede beløbsgrænser for indbetaling til aldersopsparring målrettes ordningen pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet. Den høje beløbsgrænse sikrer tilskyndelsen til pensionsopsparring i den del af arbejdslivet, hvor samspilsproblemet for fradragsberettigede pensionsordninger er størst. Udbetalinger fra aldersopsparring medfører ikke en indkomstaftapning af folkepensionen eller andre offentlige ydelser.

Muligheden for årligt at opspare 5.100 kr. (2018-niveau) først i arbejdslivet sikrer, at personer med lav indkomst vil kunne indbetale en relativt stor andel af den samlede pensionsopsparring på en ordning uden indkomstaftapning af folkepensionen. Det sikrer et højere afkast af pensionsopsparringen.

Det foreslås, at den høje beløbsgrænse på 51.100 kr. indføres, således at beløbsgrænsen udgør 46.000 kr. (2018-niveau) i 2018. Grænsen stiger gradvist frem til 2023, hvorefter der årligt kan indbetales 51.100 kr. (2018-niveau) efter skat på aldersopsparring.

Der er behov for at sikre, at det ikke vil kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring med henblik på at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Det foreslås på den baggrund, at hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger, betales der af indbetalinger til aldersopsparring i efterfølgende indkomstår en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb. Det gælder både indkomstskattepligtige udbetalinger, der sker i overensstemmelse med vilkårene for den pågældende pensionsordning, dvs. efter opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen, og udbetalinger og øvrige dispositioner, dvs. først og fremmest førtidige udbetalinger af ratepension og livrente.

Afgiften på 40 pct. af indbetalinger til aldersopsparring betyder, at den effektive beskatning af fortsatte indbetalinger til aldersopsparring overordnet set sidestilles med den effektive beskatning af opsparring i ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger.

Med indførelsen af en afgift – og altså ikke et decideret forbud mod indbetaling på aldersopsparring efter påbegyndelse af udbetaling af ratepensioner m.v. – sikres, at det enkelte pensionsinstitut kan håndtere reglerne. Fremgangsmåden svarer således til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau).

Efter forslaget er det alene pensionsudbetalinger og afgiftspligtige dispositioner, der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Dermed

målrettes sanktionen mod det tidsrum, hvor incitamentet til at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring er størst.

Derudover foreslås det, at der i en række nærmere angivne tilfælde - hvor udbetalingen af pensionsordningen beror på omstændigheder, som ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner - ikke skal beregnes afgift på 40 pct. af efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring. Det drejer sig bl.a. om udbetaling af invalidepension, udbetaling af pension til efterladte og udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Endelig foreslås det, at en pensionskunde, der bliver afgiftspligtig af sin indbetaling til aldersopsparring, efter aftale med pensionsinstituttet kan overføre det indbetalte beløb til ratepension eller livrente, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct., samtidig med, at det indbetalte beløb vil være fradragsberettiget. Det sikrer en rimelig balance mellem hensynet til, at det ikke skal kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring med henblik på at optimere de offentlige pensioner, og hensynet til, at indbetalingen til aldersopsparring vil kunne bero på en fejl fra pensionsopsparerens side.

Muligheden for at overføre indbetalingen til en ratepension eller livrente svarer til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau).

2.2. Frit valg af udbetalingsform for aldersopsparring

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan en aldersopsparring udbetales, når pensionsopspareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra fem år før folkepensionsalderen. Er aldersopsparringen oprettet før den 1. maj 2007, kan tidligst udbetales, når pensionsopspareren fylder 60 år. Aldersopsparring kan udbetales som engangsudbetalinger, herunder efter aftale med pensionsinstituttet drypvis i form af deludbetalinger.

Aldersopsparring skal ligesom kapitalpension senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at aldersopsparring kan udbetales som engangsudbetalinger, herunder deludbetalinger, som ratepension og som livrente. Det sikrer størst mulig fleksibilitet for den enkelte pensionsopsparer. Det bemærkes, at der ikke ændres på pensionsbeskatningslovens krav til aldersopsparringernes opbygning, dvs. hvor de kan oprettes, hvem der skal være forsikret og ejer af forsikringen, mulighederne for dødsfaldsdækning og indsættelse af begunstigede m.v.

Aldersopsparringen vil kunne udbetales, når pensionsopspareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra tre år før folkepensionsalderen, jf. den generelle forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen, der foreslås med nærværende lovforslag. Fra dette tidspunkt vil pensionsopspareren efter aftale med pensionsinstituttet kunne få aldersopsparringen udbetalt

som en engangsudbetaling, og efter aftale med pensionsinstituttet drypvis i form af deludbetalinger.

Som noget nyt foreslås det derudover, at aldersopsparingen kan udbetales ratevis som en ratepension.

Desuden foreslås det, at aldersopsparingen kan udbetales som en pensionsordning med løbende udbetalinger, dvs. i lige store løbende ydelser, der bortfalder ved pensionsopsparens død. Det forudsætter, at der er tale om en aldersopsparing i en pensionskasse eller livsforsikringselskab, altså en aldersforsikring, idet penge- og kreditinstitutter ikke kan udbyde sådanne forsikringsbaserede pensionsprodukter, men alene aldersopsparing.

Der er med forslaget således vide rammer for valg af udbetalingsprofil af en aldersopsparing. Der vil fortsat være en øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparing, men denne aldersgrænse foreslås forhøjet fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, herunder også for kapitalpension.

Baggrunden for forslaget om en forhøjelse af grænsen fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen er den forlængelse af udbetalingsperioden for fradragsberettiget ratepension, der også foreslås med nærværende lovforslag, jf. pkt. 2.5. En ratepension kan med lovforslaget fremover udbetales over 30 år regnet fra pensionsudbetalingsalderen mod 25 år efter gældende ret. Eftersom en ratepension skal udbetales over mindst 10 år, skal den dermed påbegyndes udbetalt senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen (efter gældende ret 15 år efter pensionsudbetalingsalderen).

Dermed er den tidsmæssige rateudbetalingsprofil identisk for fradragsberettiget ratepension og aldersopsparing, idet det samtidig foreslås, at aldersopsparingen senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen kan påbegyndes udbetalt som en ratepension efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 8 (rateforsikring) og § 11 A (rateopsparing).

Dermed vil aldersopsparingen kunne strækkes ligeså langt som en ratepension, jf. aftalen om flere år på arbejdsmarkedet, hvorefter aldersopsparing kan udbetales som en sumydelse, som en ratepension eller som en livrente, eller som kombinationer af disse.

Forhøjelsen gælder alle aldersopsparinger og kapitalpensioner, også pensionsordninger, der kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen, og pensionsordninger, der kan udbetales, når pensionsopsparens fylder 60 år. Forhøjelsen beregnes også for disse aldersopsparinger og kapitalpensioner ud fra pensionsudbetalingsalderen. Det vil sige, at selv om en aldersopsparing eller kapitalpension kan udbetales på et tidligere tidspunkt, regnes 20 års-perioden først fra den pågældende pensionsopsparens pensionsudbetalingsalder.

Det foreslås desuden, at restværdien af aldersopsparingen eller aldersforsikringen efter påbegyndelsen af en ratevis eller livsvarig udbetaling efter aftale med pensionsinstituttet når som helst kan udbetales helt eller delvist.

Påbegyndes en ratevis udbetaling eller en udbetaling som livrente ikke senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, udbetales aldersopsparingen i overensstemmelse med de almindelige vilkår for oprettelse af aldersopsparing.

2.3. Indeholdelsesordning for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret behandles en arbejdsgivers indbetaling til aldersopsparing som udgangspunkt på samme måde som almindelig løn, der udbetales til den ansatte. Arbejdsgiveren fratrækker pensionsindbetalingen, efter at der er indeholdt A-skat af lønnen. Det er tilfældet, hvis arbejdsgiverens indbetaling til aldersopsparing er separat, dvs. at indbetalingen alene vedrører en aldersopsparing.

Har en arbejdsgiver og en arbejdstager aftalt, at en aldersopsparing skal indgå som en ikke adskilt del af en pensionsindbetaling, der i øvrigt er fradragsberettiget, skal pensionsinstituttet indberette pensionsbidraget og afregne arbejdsmarkedsbidrag af aldersopsparingen. I disse tilfælde foretager arbejdsgiveren pensionsindbetalingen uden at indeholde A-skat af lønnen. Skatten, der udløses som følge af, at indbetalingen til aldersopsparingen ikke er fradragsberettiget, afregnes via årsopgørelsen.

Hvis aldersopsparingen løber i flere år, vil indbetalingen til aldersopsparingen automatisk blive indregnet i modtagerefs forskudsopgørelse for de følgende år, men restskatten kan til at begynde med være forholdsvis stor, når den enkelte pensionsopsparer går fra at indbetale på ratepension eller livrente til at indbetale til aldersopsparing, hvis der indbetales samme beløb til aldersopsparing, som der blev indbetalt på ratepensionen eller livrenten.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at pensionsinstitutterne skal kunne stå for indeholdelse af skat i forbindelse med arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparing. Dermed kan restskat hos pensionsopsparens undgås, ligesom det gøres lettere for pensionselskabet at vælge den optimale sammensætning af pensionsopsparingen for den enkelte.

Det foreslås nærmere, at pensionsinstituttet af arbejdsgivers indbetaling til en medarbejders aldersopsparing kan indeholde en foreløbig skat på 40 pct. Skatten medtages på lønmodtagerens årsopgørelse på linje med arbejdsgiverens indeholdte skat af løn m.v. Dermed minimeres lønmodtagerefs restskat.

Indeholdelsesordningen svarer i vidt omfang til pligten for pensionsinstitutterne til at opføre og indbetale arbejdsmarkedsbidrag til SKAT af pensionsbidrag, som udbetales til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

2.4. Justering af pensionsudbetalingsalderen

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan livsvarig livrente, ophørende livrente, ratepension, aldersopsparing og kapitalpension udbetales fra det tidspunkt, hvor pensionsopsparens når pensionsudbetalingsalderen.

Pensionsudbetalingsalderen er tidspunktet 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. For perso-

ner født i perioden 1. januar 1954 – 30. juni 1960 indtræder pensionsudbetalingsalderen dog på lidt tidligere tidspunkter, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a. For personer født i perioden 1954 til og med 1958 er pensionsudbetalingsalderen 60 år. For personer født i første halvår 1959 er pensionsudbetalingsalderen 60½ år, for personer født i andet halvår 1959 er pensionsudbetalingsalderen 61 år og for personer født 1. halvår 1960 er pensionsudbetalingsalderen 61½ år.

Pensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2007, kan endvidere uanset den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder udbetales, når pensionsoppareren fylder 60 år, jf. lov nr. 347 af 18. april 2007, som ændret ved § 11 i lov nr. 1278 af 16. december 2009.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at pensionsudbetalingsalderen forhøjes til tidspunktet 3 år før folkepensionsalderen. Derved vil det tidligste udbetalingstidspunkt igen flugte med det første år, der kan modtages efterløn.

Dermed understøtter det samlede pensionssystem i højere grad senere tilbagetrækning, således at fradragsberettiget pension ikke kan udbetales før efterlønsalderen med henblik på at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen gælder efter forslaget ikke for pensionsordninger, der er oprettet før loven træder i kraft, dvs. før den 1. januar 2018. De vil således fortsat kunne udbetales 5 år før folkepensionsalderen, ligesom pensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2007, fortsat kan udbetales, når pensionsoppareren fylder 60 år.

Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen har også betydning for tidspunktet for aldersbetinget udbetaling af tjenestemandspensioner. For tjenestemænd, der ansættes den 1. januar 2018 eller senere, vil en pensionsudbetalingsalder på 3 år før folkepensionsalderen gælde. Tjenestemænd, der er ansat senest den 31. december 2017, har pensionsudbetalingsalder efter de hidtidige regler.

2.5. Forhøjelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepension

2.5.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal en ratepension udbetales over en periode fra 10 til 25 år. Rateperioden kan højst løbe til 25 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. 20 år efter folkepensionsalderen, jf. dog de tidligere nævnte regler for personer født i perioden 1. januar 1954 – 30. juni 1960.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås at den maksimale udbetalingsperiode forhøjes til 30 år efter pensionsudbetalingsalderen. For de personer, for hvem pensionsudbetalingsalderen samtidig foreslås forhøjet med to år, jf. pkt. 2.4. ovenfor, vil en ratepension dermed kunne løbe til 27 år efter folkepensionsalderen.

Forhøjelsen gælder alle ratepensioner, også ratepensioner, der kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen, og pensi-

onsordninger, der kan udbetales, når pensionsoppareren fylder 60 år. Forhøjelsen beregnes også for disse ratepensioner ud fra pensionsudbetalingsalderen. Det vil sige, at selv om en ratepension kan udbetales på et tidligere tidspunkt, regnes 30 års-perioden først fra den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder.

Forhøjelsen gælder også ratepensioner, der er under udbetaling. Efter gældende regler kan udbetalingsperioden på en ratepension forlænges. Dermed vil rateforløbet på en ratepension under udbetaling som følge af forslaget kunne forlænges til 30 år efter den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder.

Forhøjelsen træder efter forslaget i kraft den 1. januar 2018.

2.6. Smidigere muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger

2.6.1. Gældende ret

Når en arbejdsgiver foretager en indbetaling til en ansats pensionsordning i medfør af en pensionsaftale mellem arbejdsgiveren, den ansatte og pensionskassen, forsikrings-selskabet eller pengeinstituttet, giver det normalt ikke anledning til problemer. Efter pensionsaftalen er den ansatte typisk berettiget til en pensionsindbetaling svarende til en procentandel af den ansattes løn.

Ofte opstår der ikke desto mindre fejl. Hvis der indbetales for lidt, eller indbetaling slet ikke sker, kompenserer arbejdsgiveren herfor ved at foretage en efterindbetaling på ordningen, når fejlen opdages. Det giver ikke nævneværdige administrative udfordringer.

Indbetaler den enkelte arbejdsgiver derimod for meget, eller endda foretager indbetalinger, der slet ikke skulle være sket, vil fejlen efterfølgende skulle rettes.

Fejl, der er små nok til at kunne rummes i den ansattes førstkommande pensionsindbetaling, kan allerede i dag rettes uden nævneværdige problemer. I dette tilfælde indbetales blot tilsvarende mindre i den følgende måned.

Imidlertid sker det, at arbejdsgiverne - såvel offentlige som private - pga. én større eller flere gentagne fejl indbetales så meget for meget i pensionsbidrag for en ansat, at arbejdsgiveren ikke kan rette fejlen ved blot at modregne i indbetalingen til den samme ansatte i den følgende måned.

Arbejdsgiveren vil i disse tilfælde have interesse i at give pensionskassen, forsikrings-selskabet eller pengeinstituttet besked om at trække forskelsbeløbet ud af medarbejderens pensionsdepot – i form af en såkaldt »negativ korrektion«.

Efter retningslinjerne i SKATs Juridiske Vejledning vil denne negative korrektion kunne ske afgiftsfrit. Det kræver umiddelbart en tilladelse fra SKAT. Der er dog blandt pensionsudbydere tvivl om rækkevidden af muligheden for negativ korrektion, bl.a. set i lyset af, at små fejl kan rettes ved blot at indbetale tilsvarende mindre i den følgende måned. Processen er desuden administrativt tung, både for pensions-

udbydere og for SKAT, og den giver anledning til en lang sagsbehandlingstid.

2.6.2. Lovforslaget

Den enkelte arbejdsgiver har en berettiget forventning om, at fejl kan rettes, hvis fejlen har resulteret i, at der er blevet indbetalt for meget i pensionsbidrag. Arbejdsgiverens aftale med pensionskassen, forsikringsselskabet eller pengeinstituttet giver kun den ansatte ret til bidrag og præmier, som følger af pensionsaftalen mellem arbejdstageren, arbejdsgiveren og pensionsinstituttet.

Arbejdsgiveren vil derfor have et ønske om kunne foretage en negativ korrektion i den samlede afregning for alle arbejdsgiverens ansatte med pensionsordning i det pågældende pensionsinstitut den efterfølgende måned. Pensionsinstituttet vil herefter skulle trække beløbet på det konkrete pensionsdepot, dvs. det depot, hvor den fejlagtige indbetaling er indgået på, således at de øvrige medarbejderes depoter kan godskrives med det korrekte beløb for den pågældende måned.

Det foreslås herefter, at sådanne fejlagtige arbejdsgiverindbetalinger vil kunne udbetales fra den enkelte ordning til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at det betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra ordningen.

Det vil være en betingelse, at de indbetalte bidrag og præmier er sket ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen. Pensionsinstituttet vil således løbende skulle vurdere, om fejl rettes på korrekt grundlag. Foretages udbetaling på uberettiget grundlag, vil udbetalingen være afgiftspligtig, og pensionsinstituttet vil efter gældende regler hæfte for betalingen af afgiften over for staten.

Det bemærkes, at arbejdsgiveren ikke i medfør af den foreslåede regel vil kunne få tilbagebetalt for meget betalt pensionsbidrag. En egentlig tilbagebetaling vil fortsat skulle ske efter indhentelse af tilladelse fra SKAT.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af lovforslaget

Mia. kr. (2018-niveau)	Varigt	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Finansår 2018
Umiddelbart merprovenu		2,3	2,3	2,4	2,5	2,5	2,6	2,3
Provenu efter tilbageløb	-0,8	2,3	2,3	2,4	2,5	2,5	2,6	2,3

Med forslaget nedsættes beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparing fra 30.200 kr. til 5.100 kr. (2018-niveau) for pensionsopparere med mere end 5 år til folkepensionsalderen. For pensionsopparere med 5 år eller færre til folkepensionsalderen forhøjes beløbsgrænsen fra 30.200 kr. til 46.000 kr. (2018-niveau) og forhøjes herefter gradvist frem til 2023 til 51.100 kr. (2018-niveau).

Siden introduktionen i 2013 benyttes aldersopsparing endnu kun i relativt begrænset omfang i forbindelse med de arbejdsgiveradministrerede arbejdsmarkedspensioner. Alders-

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at lovforslaget samlet set vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr. i 2018 voksende til ca. 2,6 mia. kr. i 2023, jf. tabel 1. Da provenuvirkningen i langt overvejende grad vedrører omplacering af pensionsopsparing, skønnes der ikke at være nogen tilbageløbseffekt på moms og afgifter. Omplaceringen fra fradragsberettigede pensionsordninger til aldersopsparinger medfører en fremrykning af skatteindtægter, som giver anledning til et merprovenu på kort og mellemlangt sigt. Udbetalinger fra aldersopsparing giver i modsætning til udbetalinger fra fradragsberettigede pensionsordninger ikke anledning til indkomstaftapning af offentlige ydelser og indebærer derfor et mindreprovenu på længere sigt. Den varige virkning skønnes på den baggrund til et mindreprovenu efter tilbageløb på ca. 0,8 mia. kr. årlig.

For finansåret 2018 skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr.

For kommunerne skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 1,5 mia. kr. i 2018. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommuner, der har valgt det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for indkomståret 2018, da det af tidsmæssige grunde ikke har været muligt at indarbejde virkningen af forslaget heri. For kommuner, der har valgt at selvbudgettere udskrivningsgrundlaget for 2018, vil virkningerne af forslaget blive neutraliseret. Der vil således skulle ske efterregulering for lovens virkning i forbindelse med afregningen af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2018 i 2021. Lovforslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for regionerne.

opsparing er dog i stigende omfang blevet benyttet i forbindelse med indbetalinger til privattegnede pensionsordninger, hvor de i 2016 udgør knap 40 pct. af de samlede indbetalinger til privattegnede pensionsordninger.

Selv om beløbsgrænsen for indskud nedsættes for årene frem til 5 år før folkepensionsalderen, er det samlet set vurderingen, at forslaget vil bidrage til at øge de samlede indbetalinger til aldersopsparing i forhold til, hvad der er forudsat i de mellemfristede fremskrivninger. Heri er antaget, at omlægning af fradragsberettigede pensionsordninger til alders-

opsparing vil nå et omfang, så indbetalingerne til aldersopsparring omkring 2020 vil svare til indbetalingerne til den tidligere kapitalpensionsordning.

Det skyldes, at der lægges op til, at aldersopsparring kan anvendes af f.eks. arbejdsmarkedspensionselskaber og træde i stedet for eller supplere de eksisterende fradragsberettigede pensionsordninger. For mange med arbejdsmarkedspensioner vil det være en fordel at indbetale til en aldersopsparring i stedet for fradragsberettigede ordninger for at undgå indkomstaftapning i de offentlige pensioner ved udbetaling af aldersopsparringen.

Forslaget indebærer også, at der indføres frit valg af udbetalingsform for indbetalinger på aldersopsparring, dvs. både med mulighed for sumudbetalinger, udbetalinger som ratepension eller som livrente. Dette kan gøre aldersopsparring til en mere direkte substitut for de fradragsberettigede ratepensioner og livrenter, som på nuværende tidspunkt anvendes i forbindelse med arbejdsmarkedspensionerne.

Forslaget indebærer også, at en generel omlægning mod aldersopsparring ikke længere vil udgøre et problem for de offentlige finanser. Når et generelt skifte mod aldersopsparring ikke længere vil medføre et krav om begrænsninger eller ændringer af aldersopsparringen af hensyn til de offentlige finanser, skabes der sikkerhed om aldersopsparringens rolle i det samlede pensionssystem. Dette forventes at understøtte, at aldersopsparring vinder større udbredelse.

På den baggrund er det forudsat, at nuværende pensionsindbetalinger til fradragsberettigede pensionsordninger for pensionsopparer under topskattegrænsen gradvist omlægges til aldersopsparring inden for mulighederne af de nye beløbsgrænser. Da indbetalinger på aldersopsparring beskattes på indbetalingstidspunktet, mens indbetalinger på fradragsberettigede pensionsordninger beskattes på udbetalingstidspunktet, vil dette medføre en fremrykning af skatteindtægter, som giver anledning til et merprovenu på kort og mellemlangt sigt.

Udbetalinger fra aldersopsparring giver i modsætning til udbetalinger fra fradragsberettigede pensionsordninger ikke

anledning til indkomstaftapning af offentlige ydelser. Dermed stiger udgifterne til offentlige pensionsydelser m.v. gradvist, og omlægningen mod aldersopsparring giver anledning til et mindreprovenu på længere sigt samt en svækkelse af holdbarheden af de offentlige finanser.

Der er ikke skønnet over eventuelle afledte virkninger på arbejdsudbuddet, da der ikke foreligger tilstrækkeligt sikkert empirisk grundlag, der kan danne grundlag herfor. Det må dog forventes, at omlægningen til aldersopsparring kan bidrage til senere tilbagetrækning ved at øge afkastet af pensionsindbetalinger særligt fra 5 år før folkepensionsalderen.

Forslaget indeholder også en forøgelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepensioner fra 25 til 30 år. Det vil indebære en øget frihed for den enkelte til at strække sin ratepension lidt længere. Ændringen vurderes at have relativt begrænsede økonomiske konsekvenser, idet der for langt de fleste kontrakter fortsat forventes at blive aftalt en udbetalingsperiode, der er betydeligt kortere end de maksimale 30 år.

Forslaget indeholder desuden en forøgelse af pensionsudbetalingsalderen fra 5 til 3 år før folkepensionsalderen. Ændringen vurderes at have relativt beskedne økonomiske konsekvenser. Tiltaget vil på langt sigt kunne bidrage til en lidt senere gennemsnitlig tilbagetrækning, idet det vil bidrage til, at færre kan anvende pensionsopsparring til at finansiere nedsat arbejdstid eller fuld tilbagetrækning allerede 4-5 år før pensionsalderen.

Den del af forslaget, der vedrører smidigere muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, har ingen provenumæssige konsekvenser.

3.2. Administrative konsekvenser for det offentlige

Initiativet om målretning af aldersopsparring mod den sidste del af arbejdslivet medfører omkostninger til systemtilretning - primært knyttet til indeholdelsesordningen - på i alt 16,6 mio. kr. (2018-pl), inkl. renter og afskrivninger, som afholdes over en femårig periode med følgende profil:

Mio. kr. (2018-pl)	2018	2019	2020	2021	2022
Målretning af aldersopsparring mod den sidste del af arbejdslivet	3,6	3,5	3,3	3,2	3,0

For så vidt angår ændringen af pensionsudbetalingsalderen og rateperioden forventes der ikke administrative omkostninger af betydning.

Den del af lovforslaget, der vedrører smidigere muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger vil mindske antallet af korrektionsanmodninger i SKAT.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at den del af lovforslaget, der udmønter aftalen om flere år på arbejdsmarkedet medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet.

Lovforslaget vil således indføre en indeholdelsesordning for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparring, der herefter vil skulle administreres af pensionsinstitutterne. Dette vil bl.a. medføre, at pensionsinstitutterne kan indeholde skat af indbetalinger til aldersopsparring over nærmere definerede

beløbsgrænser. Pensionsinstitutterne skal allerede i dag indberette pensionsbidraget og afregne arbejdsmarkedsbidrag af aldersopsparingen af arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger, hvor indbetalingen til aldersopsparing indgår som en ikke adskilt del af en pensionsindbetaling. De skal dog ikke i dag indeholde skat af indbetalingerne, hvilket derfor er en ny administrativ opgave. Det vurderes, at denne opgave i overvejende grad vil kunne administreres af pensionsinstitutternes IT-systemer.

Med udgangspunkt i, at indeholdelsesordningen i vidt omfang svarer til pensionsinstitutternes pligt til at opgøre og indbetale arbejdsmarkedsbidrag til SKAT af pensionsbidrag, der indbetales til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, skønner TER at konsekvenserne for pensionsinstitutterne primært vil være omstillingskonsekvenser knyttet til administrationen af denne ordning.

Den del af lovforslaget, der vedrører smidigere muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger vurderes at have positive administrative konsekvenser for pensionsinstitutterne, fordi korrektion i videre omfang end i dag vil kunne ske uden anmodning til SKAT.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det skønnes, at indeholdelsespligten vil gøre det lettere for borgerne at have en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, idet restskatter effektivt vil undgås.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 25. august 2017 til den 9. september 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

9. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindredgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Det skønnes, at lovforslaget samlet set vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr. i 2018 voksende til ca. 2,6 mia. kr. i 2023.</p> <p>For finansåret 2018 skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr.</p>	Den varige virkning skønnes til et mindreprovenu efter tilbageløb på ca. 0,8 mia. kr. årligt.

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner, DI, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, FTF, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Moderniseringsstyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Ældresagen.

Den del af lovforslaget, der vedrører smidigere muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, har i perioden fra den 26. juni til den 7. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, BUPL, Børne- og Kulturchefforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Lærerforening, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Teknisk Lærerforbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Produktionsskoler Lærerforening, Danske Regioner, DI, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, FTF, HK-Privat, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Moderniseringsstyrelsen, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Skatteankestyrelsen, Skolelederforeningen, SRF Skattefaglig Forening, Sundhedskartellet og Ældresagen.

	<p>For kommuner, der har valgt at selvbudgettere udskrivningsgrundlaget for 2018, vil virkningerne af forslaget blive neutraliseret.</p> <p>Den del af forslaget, der vedrører smidige muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, har ingen provenumæssige konsekvenser.</p>	
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Den del af forslaget, der vedrører smidige muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger vil mindske antallet af korrektionsanmodninger i SKAT.	Initiativet om målretning af aldersopsparring mod den sidste del af arbejdslivet medfører omkostninger til systemtilretning - primært knyttet til indeholdelsesordningen - på i alt 16,6 mio. kr. (2018-pl).
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Den del af forslaget, der vedrører smidige muligheder for at korrigere fejlagtige indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger vurderes at have positive administrative konsekvenser for pensionsinstitutterne, fordi korrektion i videre omfang end i dag vil kunne ske uden anmodning til SKAT.	Administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt knyttet til gennemførelsen af aftale om flere år på arbejdsmarkedet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Det skønnes, at indeholdelsespligten for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger vil gøre det lettere for borgerne at have en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, idet restskatter effektivt vil undgås.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret kan en livrente, ratepension, aldersopsparing og kapitalpension udbetales fra det tidspunkt, hvor pensionsopspareren når pensionsudbetalingsalderen. Udbetales pensionsopsparingen før dette tidspunkt, pålægges udbetalingen en forhøjet afgift, afhængig af pensionstype.

Pensionsudbetalingsalderen er tidspunktet 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. For personer født i perioden 1. januar 1954 - 31. december 1958 er pensionsudbetalingsalderen dog altid 60 år. For personer født i perioden 1. januar 1959 - 30. juni 1959 er pensionsudbetalingsalderen 60 ½ år. For personer født i perioden 1. juli 1959 - 31. december 1959 er pensionsudbetalingsalderen 61 år. Endelig er pensionsudbetalingsalderen 61 ½ år for personer født i perioden 1. januar 1960 - 30. juni 1960.

Pensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2007, kan dog uanset den pågældende pensionsopsparers pensionsudbetalingsalder udbetales, når pensionsopspareren fyl-

der 60 år, jf. § 4, stk. 4, i lov nr. 347 af 18. april, som ændret ved § 11 i lov nr. 1278 af 16. december 2009.

Ved overførsel af en pensionsordning til en nyoprettet ordning opretholdes aldersgrænserne for udbetaling. Det betyder, at sker der overførsel af en ordning, der kan udbetales, når pensionsopsparerer fylder 60 år, til en nyoprettet ordning, kan denne udbetales ved alder 60.

Tilsvarende gælder overførsel til en bestående ordning med samme aldersgrænse for udbetaling. Det betyder, at sker der overførsel mellem to ordninger, der begge kan udbetales, når pensionsopsparerer fylder 60 år, vil den modtagende ordning stadig kunne udbetales ved alder 60.

Hvis en ordning med udbetalingsalder 60 derimod overflyttes til en ordning, der er oprettet den 1. maj 2007 eller senere, og som dermed først kan udbetales fra pensionsudbetalingsalderen, går muligheden for udbetaling ved alder 60 tabt, medmindre overførslen sker til en nyoprettet ordning, jf. nedenfor. Det samme gælder, hvis en ordning oprettet den 1. maj 2007 eller senere overflyttes til en ordning med udbetalingsalder 60.

Det foreslås, at pensionsudbetalingsalderen forhøjes til tidspunktet 3 år før folkepensionsalderen.

Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen gælder ikke for pensionsordninger, der er oprettet, før loven træder i kraft, dvs. før den 1. januar 2018. De vil således fortsat kunne udbetales 5 år før folkepensionsalderen, ligesom pensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2007, fortsat kan udbetales, når pensionsopsparerer fylder 60 år.

Efter den gældende regel for overførsler af pensionsordninger med forskellige udbetalingsaldrer vil aldersgrænserne blive opretholdt ved overførsel af en pensionsordning til en nyoprettet ordning. Det betyder, at sker der overførsel af en ordning, der kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen, til en nyoprettet ordning, kan denne udbetales 5 år før folkepensionsalderen. Der foretages således ingen ændringer i principperne for bibeholdelse af udbetalingsaldrer ved overførsel, jf. Den Juridiske Vejledning, afsnit C. A. 10.2.8.2.

Til nr. 2

I den gældende affattelse af pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, gælder den særlige faste pensionsudbetalingsalder på 60 år kun personer født i perioden 1. januar 1954 - 31. december 1958, idet denne persongruppe, som har folkepensionsalderen 65 ½ til 67 år, ellers ville have en pensionsudbetalingsalder på 60 ½ til 62 år, (folkepensionsalderen minus 5 år). Det var en del af velfærdsaftalen af 20. juni 2006, at den nævnte gruppe fortsat skulle have en pensionsudbetalingsalder på 60 år.

For persongruppen født før den 1. januar 1954 var det i forbindelse med udmøntningen af velfærdsaftalen ikke nødvendigt at fastsætte en særlig, fast pensionsudbetalingsalder på 60 år, idet persongruppen havde en folkepensionsalder på 65 år, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1, i lov om social pension, hvilket resulterede i en pensionsudbetalingsalder på 60 år.

Når pensionsudbetalingsalderen med forslaget, jf. § 1, nr. 1, ændres til 3 år før folkepensionsalderen, vil persongrup-

pen født før den 1. januar 1954 umiddelbart få pensionsudbetalingsalderen forhøjet til 62 år. Det er ikke tilsigtet, hvorfor det foreslås, at pensionsudbetalingsalderen for personer født før den 1. januar 1954 fortsat er 60 år.

Til nr. 3 og 6

Efter gældende ret skal en ratepension udbetales over en periode fra 10 til 25 år, jf. pensionsbeskatningslovens §§ 8 og 11 A. Rateperioden kan højst løbe til 25 år efter den pågældende persons pensionsudbetalingsalder.

Det foreslås, at den maksimale udbetalingsperiode forhøjes til 30 år efter den pågældende persons pensionsudbetalingsalder. Det gælder både rateforsikringer i forsikringselskaber og pensionskasser, jf. nr. 3, og rateopsparinger i pengeinstitutter, jf. nr. 6.

For de personer, for hvem pensionsudbetalingsalderen samtidig foreslås forhøjet med to år, vil en ratepension dermed kunne løbe til 27 år efter folkepensionsalderen.

Forhøjelsen gælder alle ratepensioner, også ratepensioner, der kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen, og pensionsordninger, der kan udbetales, når pensionsopsparerer fylder 60 år. Forhøjelsen beregnes også for disse ratepensioner ud fra pensionsudbetalingsalderen. Det vil sige, at selv om en ratepension kan udbetales på et tidligere tidspunkt, regnes 30 års-perioden først fra den pågældende pensionsopsparerers pensionsudbetalingsalder. En person, der har en folkepensionsalder på 68 år, og som kan få ratepensionen udbetalt ved alder 60, fordi den er oprettet før den 1. maj 2007, vil dermed kunne få ratepensionen udbetalt over 35 år.

Forhøjelsen gælder også ratepensioner, der er under udbetaling. Efter gældende ret kan udbetalingsperioden på en ratepension forlænges. Dermed vil rateforløbet på en ratepension, som pt. er under udbetaling, efter forslaget kunne forlænges til 30 år efter den pågældende pensionsopsparerers pensionsudbetalingsalder.

Det bemærkes i den forbindelse, at ratepensioner, der pt. er under udbetaling, som udgangspunkt vil være oprettet af personer, der ikke omfattes af forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen, idet de pågældende er omfattet af de særlige, faste pensionsudbetalingsaldrer i pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, som ikke forhøjes. De pågældende vil kunne forlænge udbetalingsperioden til 30 år efter de særlige, faste pensionsudbetalingsaldrer.

Enkelte, særlige persongrupper kan dog have ratepensioner, der pt. er under udbetaling, og samtidig være omfattet af forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen, fordi de ikke er omfattet af de særlige, faste pensionsudbetalingsaldrer, idet de er født efter den 30. juni 1960. Der er tale om persongrupper, hvor Skatterådet har godkendt en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen. Det gælder bl.a. piloter, balletdansere og militært personel.

Sådanne personer vil altså kunne forlænge udbetalingsperioden for ratepensionen under udbetaling til 30 år efter den foreslåede forhøjede pensionsudbetalingsalder, dvs. for deres vedkommende 27 år efter folkepensionsalderen.

Der foretages i øvrigt med nr. 3 en konsekvensændring af reglerne for udbetaling af rateforsikringer. En rateforsikring kan således tegnes som en ren risikoforsikring, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis forsikrede bliver invalid eller dør senere end første policedag 15 år efter, at forsikrede når pensionsudbetalingsalderen. Det foreslås at ændre denne 15 års-grænse til 20 år parallelt med forhøjelsen af den maksimale udbetalingsperiode fra 25 til 30 år.

Til nr. 4

Efter gældende ret skal en kapitalpension senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. §§ 10 og 12.

Det foreslås at forhøje denne aldersgrænse til 20 år, jf. den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1 (kapitalforsikring i forsikringsselskaber og pensionskasser) og af pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1 (kapitalopsparing i pengeinstitutter). Det skal ses i lyset af, at aldersgrænsen for seneste sumudbetaling af aldersopsparing med forslagens § 1, nr. 5 og 7, foreslås forhøjet fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Blev den øvre aldersgrænse alene forhøjet med 5 år for aldersopsparinger, ville en pensionsopparer med en kapitalpension under alle omstændigheder kunne opnå en højere aldersgrænse blot ved efter gældende regler at konvertere kapitalpensionen til en aldersopsparing.

Som konsekvens af ændringen af pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1, og § 12, stk. 1, foreslås det at ændre pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 1 og 7, således at udbetalinger af kapitalpension, der sker fra pensionsudbetalingsalderen og de følgende 20 år, er afgiftspligtige med 40 pct.

Til nr. 5

Efter gældende ret er betingelserne for oprettelse af aldersforsikring de samme som for oprettelse af kapitalforsikring. Der er grundlæggende alene tale om forskelle i beskatningsmåden, idet udbetaling af kapitalforsikring er afgiftspligtig, mens udbetaling af aldersforsikring er afgiftsfri. Hverken indskud på kapitalforsikring eller aldersforsikring kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Betingelserne for aldersforsikring svarer således fuldt ud til de betingelser, der i pensionsbeskatningslovens § 10 er fastsat for kapitalforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A. Det bemærkes, at udtrykket »aldersopsparing« i praksis er valgt som fællesbetegnelse for aldersforsikring i pensionskasser og livsforsikringsselskaber og aldersopsparing i pengeinstitutter, men i det følgende anvendes udtrykket aldersforsikring, fordi der er tale om »aldersopsparing« i pensionskasser og livsforsikringsselskaber.

Efter gældende ret kan en aldersforsikring udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra fem år før folkepensionsalderen (for personer født i perioden 1. januar 1954 - 30. juni 1960 dog tidligere). Er aldersforsikringen oprettet før den 1. maj 2007, kan den allerede udbeta-

les, når pensionsoppareren fylder 60 år. Aldersforsikring kan ligesom kapitalopsparing udbetales helt eller delvist efter aftale med pensionsinstituttet og skal ligesom kapitalopsparing senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Det foreslås at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 10 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Som § 10 A, stk. 1, der svarer til den nugældende § 10 A, fastsættes, at betingelserne for oprettelse af aldersforsikring fortsat er de samme som betingelserne for oprettelse af kapitalforsikring.

Aldersforsikringen vil herefter som efter gældende ret kunne udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra tre år før folkepensionsalderen (for personer født i perioden 1. januar 1954 - 30. juni 1960 dog tidligere), der følger af den generelle forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen, jf. forslagens § 1, nr. 1. Fra dette tidspunkt vil pensionsoppareren efter aftale med pensionsinstituttet kunne få aldersforsikringen udbetalt som en engangsudbetaling. Pensionsoppareren kan efter gældende ret efter aftale med pensionsinstituttet også få aldersforsikringen udbetalt drypvis i form af delophævelser.

Det foreslås som § 10 A, stk. 2, at aldersforsikring kan udbetales i lige store løbende ydelser, der bortfalder ved pensionsopparerens død, jf. pensionsbeskatningslovens § 2.

Det bemærkes, at muligheden for udbetaling i lige store løbende ydelser kun gælder aldersforsikring, der bortfalder ved pensionsopparerens død, dvs. en ordning i en pensionskasse eller livsforsikringsselskab, idet penge- og kreditinstitutter ikke kan udbyde sådanne forsikringsbaserede pensionsprodukter, men alene aldersopsparing. Ønsker en pensionsopparer med en aldersopsparing i et pengeinstitut at få opsparingen udbetalt som en løbende ydelse, skal aldersopsparingen flyttes til et livsforsikringsselskab. Det er allerede muligt efter de nugældende regler i pensionsbeskatningsloven.

De lige store løbende ydelser beregnes af pensionsinstituttet efter samme principper som fradragsberettigede livrenter, idet der dog ikke stille krav om en maksimal afkastforudsætning, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 2.-4. pkt.

Efter gældende ret er det således ikke muligt at indrette udbetalingen af en fradragsberettiget livrente sådan, at der indlægges en forudsætning om et afkast, der overstiger, hvad man med rimelighed kan forvente i afkast i udbetalingsperioden. Kunne man indlægge en urealistisk høj afkastforudsætning, ville udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstige udbetalingerne i resten af forløbet - i grænsetilfælde sådan, at stort set hele livrentens værdi kan udbetales over ganske få år, mens den resterende lille del fordeles over resten af perioden. Denne fremgangsmåde ville kunne anvendes til at omgå loftet for indbetaling til ratepension samt reglen i pensionsbeskatningsloven om, at en ophørende livrente skal udbetales over mindst 10 år.

Samme hensyn gør sig ikke gældende for udbetalingen af aldersforsikringen som en livsvarig eller ophørende løbende ydelse. Dette skal ses i lyset af, at pensionsoppareren alter-

nativt kan vælge at foretage drypvise delophævelser efter aftale med pensionsinstituttet. Derfor stilles der ikke krav om en maksimal afkastforudsætning.

Når pensionsoppareren kan vælge at foretage drypvise delophævelser efter aftale med pensionsinstituttet, vil det heller ikke være relevant at kræve, at udbetalingen af aldersforsikringen som en ophørende løbende ydelse sker over mindst 10 år, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra b. Det foreslås derfor, at det ikke er en betingelse, at udbetalingerne sker over mindst 10 år.

Efter aftale med pensionsinstituttet kan det aftales, at den livsvarige eller ophørende løbende ydelse udbetales i en vis periode uanset den forsikredes død (garanterede ydelser) efter samme regelsæt som fradragsberettigede livrenter med garanterede ydelser. Det er dermed en betingelse, at præmien for garantien ikke overstiger 10 pct. af præmien for den samlede forsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 5.

Det foreslås som § 10 A, stk. 3, at aldersforsikringen også kan udbetales i rater. Raterne fastlægges efter principperne for udbetaling af rateforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1 og 3. Det betyder, at raterne skal være lige store, at raterne, der kommer til udbetaling, medens forsikrede lever, tilfalder den forsikrede, og at rateberegningssreglerne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse for forsikringer, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III.

Det bemærkes i den forbindelse, at pensionsoppareren indtil den øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersforsikringen alternativt kan vælge at modtage periodiske sumudbetalinger efter aftale med instituttet – altså reelt et frit aftalt rateudbetalingsforløb. Det vil være op til pensionsinstituttet, om det tilbyder begge typer rateforløb.

Når pensionsoppareren kan vælge at foretage drypvise delophævelser efter aftale med pensionsinstituttet, vil det ikke være relevant at kræve, at rateudbetalingen skal ske over mindst 10 år, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1. Det foreslås derfor, at det ikke er en betingelse, at rateudbetalingerne sker over mindst 10 år.

Der er således vide rammer for valg af udbetalingsprofil af en aldersforsikring, idet der dog fortsat vil være en øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersforsikring. Man har oprindeligt valgt at have en øvre aldersgrænse for aldersforsikring – og for den sags skyld også for ratepension og kapitalpension – fordi man dermed målretter den skattebegunstigelse af pensionsopsparring, der først og fremmest består i den lave, løbende beskatning af afkastet, mod opsparring til egenforsørgelse i alderdommen. Med højere aldersgrænser ville der ofte kunne blive tale om skattebegünstiget opsparring til arvingerne, snarere end netop opsparring til egenforsørgelse i alderdommen.

Efter gældende ret er aldersgrænsen 15 år efter pensionsudbetalingsalderen, hvilket dog foreslås forhøjet til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10 A, stk. 2 og 3. Baggrunden herfor er den forhøjelse af udbetalingsperioden for fradragsberettiget ratepension, der også foreslås med nær-

værende lovforslag, jf. forslaget § 1, nr. 3 og 6. En ratepension kan efter lovforslaget fremover udbetales over 30 år regnet fra pensionsudbetalingsalderen mod 25 år efter gældende ret. Eftersom en ratepension skal udbetales over mindst 10 år, skal den dermed påbegyndes udbetalt senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen (efter gældende ret 15 år efter pensionsudbetalingsalderen).

Med ændringen af aldersgrænsen for udbetaling af aldersforsikring fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen er den tidsmæssige udbetalingsprofil identisk for fradragsberettiget rateforsikring pension og aldersforsikring, idet aftale med pensionsinstituttet om udbetaling som ratepension eller livrente senest skal være indgået 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, og da der ikke kan aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første policedag 30 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10 A, stk. 2 og 3.

Dermed vil aldersforsikringen kunne strækkes ligeså langt som en rateforsikring, ligesom den kan udbetales som en pensionsordning med løbende ydelser. Det bemærkes, at adgangen til de forskellige udbetalingsmuligheder i sidste ende beror på pensionsaftalen. Måtte et pensionsinstitut vælge alene at udbyde aldersforsikring som eksempelvis en løbende ydelse, kan kunden ikke efter pensionsbeskatningsloven kræve, at aldersforsikringen udbetales på anden måde, ligesom det ikke diskvalificerer pensionsproduktet fra at blive kategoriseret som en aldersforsikring efter pensionsbeskatningsloven.

Påbegyndes en ratevis udbetaling eller udbetaling i løbende ydelser ikke senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, udbetales aldersforsikringen i overensstemmelse med de almindelige vilkår for oprettelse af aldersforsikring. Vil pensionsoppareren undgå det, skal der altså aftales enten et rateforløb efter principperne for udbetaling af rateforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1 og 3, eller en udbetaling som en pensionsordning med løbende ydelser, jf. pensionsbeskatningslovens § 2.

Efter gældende ret skal en aldersforsikring senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1, nr. 3, jf. § 10 A. Dermed ophører indbetalingsadgangen til aldersforsikring automatisk fra dette tidspunkt. Når der med § 10 A, stk. 2 og 3, imidlertid gives mulighed for, at en aldersforsikring senest på dette tidspunkt kan aftales udbetalt i rater eller lige store løbende ydelser, ophører indbetalingsadgangen derimod ikke automatisk. Det foreslås derfor som § 10 A, stk. 4, at adgangen til at foretage indskud til en aldersforsikring ophører ved første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. i øvrigt forslaget om forhøjelse af aldersgrænsen fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10 A, stk. 2 og 3.

Det foreslås som § 10 A, stk. 5, at restværdien af aldersforsikringen efter påbegyndelsen af et rateudbetalingsforløb eller udbetaling som en pensionsordning med løbende ydelser efter aftale med pensionsinstituttet når som helst kan udbetales helt eller delvist. Ved delvis udbetaling af restværdien

fastlægges en ny livsvarig eller ophørende ydelse eller et nyt rateudbetalingsforløb af den nye restværdi.

Efter gældende ret er det muligt at flytte en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A. Sker dette på et tidspunkt 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. efter at et ratevist eller livsvarigt udbetalingsforløb er påbegyndt, foreslås det som § 10 A, stk. 6, at der fastlægges et nyt udbetalingsforløb i den modtagende ordning efter samme regler som de foreslåede regler for fastsættelsen af udbetalingsforløbet 20 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Endelig foreslås det som § 10 A, stk. 7, at de foreslåede regler for fleksibel udbetaling af aldersforsikring finder tilsvarende anvendelse på supplerende engangssummer i pensionskasser.

Til nr. 7

Efter gældende ret er betingelserne for oprettelse af aldersopsparing de samme som for oprettelse af kapitalopsparing. Der er grundlæggende alene tale om forskelle i beskatningsmåden, idet udbetaling af kapitalopsparing er afgiftspligtig, mens udbetaling af aldersopsparing er afgiftsfri. Hverken indskud på kapitalopsparing eller aldersopsparing kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Betingelserne for aldersopsparing svarer således fuldt ud til de betingelser, der i pensionsbeskatningslovens § 12 er fastsat for kapitalopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A. Det bemærkes, at udtrykket »aldersopsparing« i praksis er valgt som fællesbetegnelse for aldersforsikring i pensionskasser og livsforsikringsselskaber og aldersopsparing i pengeinstitutter, men i det følgende anvendes udtrykket aldersopsparing kun om aldersopsparing i pengeinstitutter.

Som § 12 A, stk. 1, der svarer til den nugældende § 12 A, fastsættes, at betingelserne for oprettelse af aldersopsparing fortsat er de samme som betingelserne for oprettelse af kapitalopsparing.

Aldersopsparingen vil herefter som efter gældende ret kunne udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra tre år før folkepensionsalderen, som følge af den generelle forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen, jf. forslaget § 1, nr. 1. Fra dette tidspunkt vil pensionsoppareren efter aftale med pengeinstituttet kunne få aldersopsparingen udbetalt som en engangsudbetaling. Pensionsoppareren kan efter gældende ret efter aftale med pensionsinstituttet også få aldersopsparingen udbetalt drypvvis i form af delophævelser.

Det foreslås som § 12 A, stk. 2, at aldersopsparingen også kan udbetales i rater. Raterne fastlægges efter principperne for udbetaling af rateopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3, idet det dog ikke er en betingelse, at rateudbetalingen skal ske over mindst 10 år.

Det bemærkes, at pensionsoppareren indtil den øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparingen alternativt kan vælge at modtage periodiske sumudbetalinger efter aftale med pengeinstituttet – altså reelt et frit aftalt rateudbeta-

lingsforløb. Det vil være op til pengeinstituttet, om det tilbyder begge typer rateforløb.

Der er således vide rammer for valg af udbetalingsprofil af en aldersopsparing, idet det dog fortsat vil være en øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparingen. Om baggrunden for den øvre aldersgrænse henvises til bemærkningerne til § 10 A om aldersforsikring, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

I øvrigt foreslås den øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparing med § 12 A, stk. 2, forhøjet fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen. Om baggrunden for den foreslåede forhøjelse henvises til bemærkningerne til § 10 A, stk. 2 og 3, om aldersforsikring, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Med ændringen af aldersgrænsen for udbetaling af aldersopsparing fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen er den tidsmæssige udbetalingsprofil identisk for fradragsrettet rateopsparing og aldersopsparing, idet aftale med pensionsinstituttet om udbetaling som ratepension senest skal være indgået 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, og da der ikke kan aftales senere udbetaling for sidste rate end kalenderåret 30 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen.

Det bemærkes, at adgangen til de forskellige udbetalingsmuligheder i sidste ende beror på pensionsaftalen, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 10 A om aldersforsikringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Påbegyndes en ratevis udbetaling ikke senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, udbetales aldersopsparingen i overensstemmelse med de almindelige vilkår for oprettelse af aldersopsparing. Vil pensionsoppareren undgå det, skal der altså aftales et rateforløb efter principperne for udbetaling af rateopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3.

Efter gældende ret skal en aldersopsparing senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 3, jf. § 12 A. Dermed ophører indbetalingsadgangen til aldersopsparing automatisk fra dette tidspunkt. Når der med § 12 A, stk. 2, imidlertid gives mulighed for, at en aldersopsparing senest på dette tidspunkt kan aftales udbetalt i rater, ophører indbetalingsadgangen derimod ikke automatisk. Det foreslås derfor som § 12 A, stk. 3, at adgangen til at foretage indskud til en aldersopsparing forhøjes til 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, jf. i øvrigt forslaget om forhøjelse af aldersgrænsen fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. § 12 A, stk. 2.

Det foreslås som § 12 A, stk. 4, at restværdien af aldersopsparingen efter påbegyndelsen af et rateudbetalingsforløb efter aftale med pengeinstituttet når som helst kan udbetales helt eller delvist. Ved delvis udbetaling af restværdien fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb af den nye restværdi.

Efter gældende ret er det muligt at flytte en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A. Sker

dette på et tidspunkt 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. efter at et ratevist eller livsvarigt udbetalingsforløb er påbegyndt, foreslås det som § 12 A, stk. 5, at der fastlægges et nyt udbetalingsforløb i den modtagende ordning efter samme regler som de foreslåede regler for fastsættelsen af udbetalingsforløbet 20 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Til nr. 8-11

Efter gældende ret kan der årligt indbetales op til 30.200 kr. (2018-niveau) på aldersopsparring, dvs. aldersforsikring i livsforsikringselskaber og pensionskasser, aldersopsparring i penge- og kreditinstitutter og supplerende engangssum i pensionskasser.

Det foreslås, at beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparring gøres aldersbetinget, således at den i den første del af arbejdslevet udgør 5.100 kr. årligt (2018-niveau), jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Det foreslås desuden, at der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen, kan indbetales 51.100 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. En pensionsopparer, der eksempelvis når folkepensionsalderen i 2030, vil dermed kunne indbetale 51.100 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring fra og med 2025. I 2024 og tidligere år kan der indskydes 5.100 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring. Det bemærkes, at beløbsgrænsen også gælder indbetalinger, der sker efter folkepensionsalderen.

De angivne beløbsgrænser er fastsat som grundbeløb i 2018-niveau og opreguleres hvert år efter reglerne i personskattelovens § 20, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Det bemærkes, at grundbeløbene i lovtæksten er angivet i 2010-niveau, jf. den almindelige systematik for grundbeløb, der opreguleres efter personskattelovens § 20.

Det foreslås, at den høje beløbsgrænse indføres, således at beløbsgrænsen udgør 46.000 kr. i 2018. Grænsen stiger gradvist frem til 2023, hvorefter der årligt kan indbetales 51.100 kr. (2018-niveau) efter skat på aldersopsparring, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. De angivne beløbsgrænser er fastsat som grundbeløb i 2018-niveau og opreguleres hvert år efter reglerne i personskattelovens § 20. Det bemærkes, at grundbeløbene i lovtæksten er angivet i 2010-niveau, jf. ovenfor.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter der indsættes et ekstra pkt. i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1.

Til nr. 13

Når en arbejdsgiver foretager en pensionsindbetaling til en ansats pensionsordning, vil det normalt ikke give anledning til fejl. Indbetalingen er sket i fuld overensstemmelse med den relevante overenskomst, firmaaftale eller pensionsaftale i øvrigt.

I de tilfælde, hvor en arbejdsgiver foretager indbetalinger, der ikke skulle være sket, vil fejl, der er små nok til at kunne

rummes i den ansattes førstkomende pensionsindbetaling, allerede under gældende ret kunne håndteres uden nævneværdige problemer. I dette tilfælde indbetaler arbejdsgiveren blot tilsvarende mindre i den følgende måned.

Større fejl er derimod sværere at håndtere. Udgangspunktet er, at foretagne indbetalinger anses for indbetalt på den korrekte pensionsordning. Det betyder, at der først kan ske udbetaling af pensionsordningen i overensstemmelse med ordningens regler for udbetaling, dvs. ved lønmodtagernes pensionering, død eller i anledning af invaliditet m.v. Ellers vil udbetaling umiddelbart kun kunne ske mod betaling af pensionsafgift, ved overførsel til en anden pensionsordning efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 41 eller efter de særlige regler, hvorefter der kan ske udbetaling bl.a. af indbetalinger, der overstiger loftet for indbetaling til ratepension.

Efter retningslinjerne i SKATs Juridiske Vejledning vil der dog afgiftsfrit kunne ske såkaldt negativ korrektion – dvs. at det for meget indbetalte beløb hæves på lønmodtagernes pensionsdepot efter indhentelse af tilladelse fra SKAT. SKAT tillader således efter praksis korrektion i tilfælde, hvor der er sket en åbenbar fejltil disposition. Korrektionsmuligheden er som hovedregel forbeholdt tilfælde, hvor pensionsordningen er oprettet i ansættelsesforhold, idet den ansatte i denne situation oftest er uden indflydelse på den opståede fejl.

Hvis der er indbetalt beløb til en pensionsordning, som arbejdstageren ikke har retligt krav på efter pensionsaftalen, er pensionsbeskatningslovens regler således ikke til hinder for, at der kan tillades korrektion af den stedfundne fejl uden skattemæssige konsekvenser.

Der kan eksempelvis være tale om, at en ansats pensionsbidrag indbetales på en anden ansats pensionsordning, eller der anvendes en for høj pensionsbidragsprocent. En arbejdsgiver, som beskæftiger forskellige medarbejdergrupper, kan også ved en fejl sende pensionsbidrag til en tværgående pensionskasse, der ikke omfatter medlemmer med den ansattes uddannelse.

Efter tilladelse fra SKAT kan det fejlagtigt indbetalte beløb hæves skatte- og afgiftsfrit på kontoen med henblik på enten tilbagebetaling til arbejdsgiveren eller godskrivning på andre ansattes pensionskonti.

Det foreslås, at bidrag og præmier indbetalt af en arbejdsgiver, jf. § 19, kan udbetales fra ordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Negativ korrektion kan dermed foretages uden tilladelse fra SKAT, således at en arbejdsgivers pensionsindbetalinger kan udbetales fra en ansats pensionsordning til brug for modregning i arbejdsgiverens senere pensionsindbetalinger til arbejdsgiverens øvrige ansatte med pensionsordning i samme pensionskasse, forsikringselskab eller pengeinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det er en betingelse, at de indbetalte bidrag og

præmier, der anvendes til modregning, er sket ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen.

Følgende eksempler på hyppigt forekommende fejltyper vil kunne håndteres på denne måde, idet det bemærkes, at eksemplerne ikke er udtømmende. Ofte vil fejlene være små nok til at kunne rummes i den ansattes førstkommande pensionsindbetaling, men dels vil fejlene kunne være store, dels vil små fejl akkumuleret gennem flere måneder kunne overstige én korrekt opgjort måneds bidrag. I disse tilfælde vil der kunne foretages negativ korrektion efter den foreslåede regel.

Timelønsansatte

For timelønsansatte baseres lønnen ofte på arbejdsedler eller lignende, som indleveres til lønkontoret. Er lønnen blevet afregnet forkert pga. fejl i timesedler, bliver pensionsindbetalingen forkert og rettet i den efterfølgende måned.

Vanskeligheder ved begrebet »pensionsgivende løn«

Ofte er løn sammensat af flere komponenter, hvoraf ikke alle er pensionsgivende, f.eks. visse tillæg. Det forekommer, at pensionsbidraget ikke desto mindre beregnes også af de ikke pensionsgivende komponenter.

Ændrede pensionsforhold under orlov og ferie

Pensionsforhold kan ændres i forbindelse med orlovsperioder både med og uden løn. Dette får arbejdsgiveren ikke altid taget højde for, inden der indbetales.

Tilsvarende kan den ansatte efter aftale have holdt »ferie for egen regning«, som ikke er kommet med i lønkørslen. Dette medfører også fejl i pensionsindbetalingen.

Forhøjede bidrag

Pensionsordningen kan give mulighed for, at den ansatte kan indbetale forhøjede pensionsbidrag via arbejdsgiveren.

Har en medarbejder meddelt arbejdsgiver, at de forhøjede bidrag nu kan stoppes, sker det, at denne meddelelse ikke registreres hos lønkontoret, før det er for sent, og indbetalingen er sendt.

Forskellige satser i overenskomster

Overenskomster angiver af og til forskellige indbetalings-satser på ansatte med forskellig anciennitet eller alder. Fejl opstår, hvis arbejdsgiver ikke er opmærksom og anvender standardsats på unge ansatte eller ansatte, der ikke har op-tjent anciennitet til den fulde sats.

Tilsvarende kan en arbejdsgiver have ansatte på forskellige overenskomster. Måske indbetales der til samme pensions-selskab efter flere af overenskomsterne, men satserne i overenskomsterne er forskellige. Dermed kan arbejdsgiveren ved en fejl have afregnet pension til en ansat efter en for høj bidrags-sats.

Lærlinge og elever oprettes som almindelige pensionskassemedlemmer

Lærlinge og elever har ofte krav på en forsikringspakke, men ikke krav på indbetaling til pension. Er arbejdsgiveren ikke opmærksom, kan arbejdsgiveren komme til at trække et beløb til den fulde pensionspakke (inkl. betydeligt dyrere forsikringsdækninger end lærlingetaksten) - og ikke blot eksempelvis de 30 kr., som en lærlingeforsikringspakke koster.

Indbetaling på pension efter medarbejderens fratrædelse mv.

Der kan opstå situationer, hvor pensionsindbetalinger ved en fejl fortsætter efter medarbejderens fratrædelse. Beslægtet hermed er situationer, hvor der på et tidspunkt eller gennem en periode er indbetalt for meget på en medarbejders pensionsordning, hvorefter vedkommende fratræder inden den for store indbetaling er blevet korrigeret.

»Menneskelige fejl«

Hertil kommer en række blandede fejltyper, som beror på tastefejl og andre menneskelige fejl.

Kategorien dækker bl.a. over:

- Hele lønnen indbetales til pension.
- Der indbetales pension to gange for den samme måned.
- Der kommer et eller flere ekstra nuller på.
- Den ansattes pension indbetales på en kollegas pensionsordning.

I de nævnte eksempler – som ikke er udtømmende – vil udbetalingen være uden skattemæssige konsekvenser for den ansatte, jf. de tilsvarende regler i pensionsbeskatningslovens §§ 21 A, 22, 22 A og 22 B, hvorefter der kan ske udbetaling bl.a. af indbetalinger, der overstiger loftet for indbetaling til ratepension, og udbetaling fra en pensionsordning, som pensionsopsparereren træder tilbage fra i medfør af lov om forbrugeraftaler § 18 eller lov om forsikringsaftaler § 34 i.

Det er forventningen, at den foreslåede regel som udgangspunkt vil blive anvendt, når den negative korrektion kan rummes i arbejdsgiverens samlede indbetaling for alle de ansatte i den efterfølgende periode, dvs. typisk den efterfølgende måned. Der er dog ikke noget til hinder for, at en meget stor fejlindbetaling vil kunne dække hele den følgende periodes samlede arbejdsgiverindbetaling, således at arbejdsgiveren ikke foretager indbetaling på dette tidspunkt, og således at den endelige korrektion først sker i perioden efter. Reglen vil også kunne anvendes på fejl, der er sket i tidligere år. Har en arbejdsgiver eksempelvis indbetalt et for stort beløb på en lønmodtagers pensionsordning før årsskiftet, vil der således uden skattemæssige konsekvenser kunne ske udbetaling fra den pågældendes ordning til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansatte.

Med forslaget sker der ikke ændringer i reglerne for rettel-sesindberetning til SKAT i forbindelse med korrektioner, hverken når tilladelse fra SKAT er påkrævet, eller efter den foreslåede regel uden tilladelse fra SKAT.

Det bemærkes, at arbejdsgiveren ikke i medfør af den foreslåede regel vil kunne få tilbagebetalt for meget betalt pensionsbidrag. Det udbetalte beløb vil i forbindelse med en modregning alene kunne anvendes til godskrivning på arbejdsgiverens øvrige ansattes depoter i samme pensionsinstitut. Den foreslåede regel kan heller ikke anvendes således, at arbejdsgiveren anmoder pensionsinstituttet om at hæve en fejlagtig pensionsindbetaling og sende til et andet pensionsinstitut, uanset om det er med henblik på godskrivning af den samme ansattes depot dér, eller den ansattes kollegers depoter dér.

En egentlig tilbagebetaling til arbejdsgiveren eller overførsel til et andet pensionsinstitut, jf. dog nedenfor, vil fortsat alene kunne ske efter indhentelse af tilladelse fra SKAT efter praksis som beskrevet i SKATs Juridiske Vejledning. Arbejdsgiveren vil dermed ikke kunne anvende reglen til at hæve beløb på de ansattes pensionsordninger blot ved at anmode pensionsinstituttet herom.

Det bemærkes, at den foreslåede regel også kan finde anvendelse i situationer, hvor beløb, der skulle have været udbetalt som løn i stedet er blev indbetalt på den ansattes pensionsordning, således at det fejlagtigt indbetalte pensionsbidrag modregnes i arbejdsgiverens senere pensionsindbetalinger til arbejdsgiverens øvrige ansatte med pensionsordning i samme pensionsinstitut. Det medfører samtidigt, at arbejdsgiveren må udrede den løn, den pågældende tilsvarende har betalt for lidt til den ansatte, og i forbindelse hermed foretage indeholdelse af AM-bidrag og A-skat af lønindbetalingen til den ansatte.

Den foreslåede regel ikke er til hinder for, at der på anmodning fra en ansat sker overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41, når der alene er tale om, at den ansattes bidrag er indbetalt til et forkert pensionsinstitut, men med det korrekte beløb. Det kan forsikringsmæssigt være en fordel for den ansatte, at beløbet overføres efter pensionsbeskatningslovens § 41. Ellers risikerer den ansatte ikke at være dækket af en forsikring i en periode, fordi der har været indbetalt til et forkert pensionsinstitut.

Viser det sig, at indbetalingen ikke er sket ved en fejl, vil udbetalingen være afgiftspligtig for den ansatte efter pensionsbeskatningsloven, ligesom det udbetalte beløb i sagens natur vil mangle på den pågældendes pensionsdepot. Pensionsinstituttet og arbejdsgiveren vil efter pensionsaftalen dog skulle retablere det fejlagtigt hævdede beløb på den ansattes depot, ligesom pensionsselskabet vil være ansvarlig for betaling af pensionsafgiften, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 5. Afhængigt af situationen vil pensionsinstituttet også kunne søge regres hos arbejdsgiveren for den betalte pensionsafgift.

Til nr. 14

Udbetaling af aldersopsparring i overensstemmelse med pensionsvilkårene – dvs. først og fremmest ved udbetaling efter pensionsudbetalingsalderen og ved død – er skatte- og afgiftsfri, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1.

Det foreslås, at skatte- og afgiftsfriheden også gælder udbetaling af aldersopsparringen som en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger i overensstemmelse med pensionsvilkårene, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 7.

Til nr. 15

Efter gældende ret kan der årligt indbetales op til 30.200 kr. (2018-niveau) på aldersopsparring. Indbetales der et større beløb, betales der en afgift på 20 pct. af det overskydende beløb, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5. Afgiften på 20 pct. opkræves via årsopgørelsen, idet pensionsbeskatningslovens § 38, der regulerer opkrævningen af pensionsafgift, ikke finder anvendelse.

En pensionskunde, der bliver afgiftspligtig af sin indbetaling, kan dog efter aftale med pensionsinstituttet overføre det indbetalte beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 8, at beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparring gøres aldersbetinget, således at den i den første del af arbejdslivet udgør 5.100 kr. årligt (2018-niveau), mens der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, kan indbetales 51.100 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5, således at afgiften på 20 pct. beregnes med udgangspunkt i den af de to beløbsgrænser, der gælder for den pågældende pensionsopsparer. Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, beregnes der således en afgift på 20 pct. af den del af den samlede årlige indbetaling, der overstiger 51.100 kr. (2018-niveau). For indbetalinger, der sker før dette tidspunkt, beregnes afgiften på 20 pct. af den del af de samlede årlige indbetalinger, der overstiger 5.100 kr. (2018-niveau). Det foreslås, at afgiften på 20 pct. i begge tilfælde opkræves via årsopgørelsen, idet pensionsbeskatningslovens § 38, der regulerer pensionsinstitutternes forpligtelser i afgiftsmæssig henseende, ikke finder anvendelse på den nævnte afgift. Desuden foreslås det at videreføre muligheden for at få afgiften nedsat til 4 pct. ved overførsel af det indbetalte beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, der bliver § 25 A, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 16 og 17

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 9, at der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, kan indbetales 51.100 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring, jf. bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i § 1, nr. 16, at muligheden for at foretage årlige indskud på aldersopsparring på op til 51.100 kr. (2018-niveau) gøres afhængig af, om man har påbegyndt udbetaling fra en ratepension, pensionsordning med løbende udbe-

talinger eller en indeksordning. Det skal således ikke kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring med henblik på at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Det foreslås på den baggrund som § 25 A, stk. 6, at hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning eller disponerer over de nævnte pensionsordninger i strid med pensionsformålet (dvs. først og fremmest i form af pantsætning eller overdragelse), betales der af indbetalinger til aldersopsparring i efterfølgende indkomstår en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger en bundgrænse på 5.100 kr. (2018-niveau), svarende til den lave indbetalingsgrænse for aldersopsparring. Bundgrænsen sikrer, at en pensionsopsparer med mindre end 5 år til folkepensionsalderen, der ikke ønsker at benytte sig af den høje indbetalingsgrænse for aldersopsparring, men som gennem sit arbejdsliv som del af en arbejdsgiveradministreret pensionsordning årligt har foretaget indbetalinger til aldersopsparring på mindre end 5.100 kr. (2018-niveau), kan fortsætte med det uden at skulle bekymre sig om virkningerne af påbegyndelse af udbetalinger fra ratepension eller livrente. Med reglen om afgift på 40 pct. tilsigtes således et målrettet værn mod udnyttelse af den høje indbetalingsgrænse på 51.100 kr. (2018-niveau) efter påbegyndt udbetaling fra en ratepension, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning.

Afgiften på 40 pct. gælder kun indbetalinger, der sker i de indkomstår, hvor indbetalingsgrænsen udgør 51.100 kr. (2018-niveau), dvs. fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen. En pensionsopsparer, hvis indbetalinger til aldersopsparring er underlagt den lave indbetalingsgrænse på 5.100 kr. (2018-niveau), fordi den pågældende har mere end 5 år til folkepensionsalderen, skal derfor alene betale en afgift på 20 pct. af indbetalinger, der overstiger denne grænse, uanset om den pågældende måtte have påbegyndt udbetalinger fra en ratepension, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning eller har disponeret over de nævnte pensionsordninger i strid med pensionsformålet.

Omvendt skal en pensionsopsparer, der bliver omfattet af afgiften på 40 pct., ikke betale yderligere 20 pct. i afgift af den del af indbetalingen, der måtte overstige 51.100 kr. (2018-niveau), jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Indbetaler en pensionsopsparer eksempelvis 60.000 kr. på aldersopsparring det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen, og har den pågældende påbegyndt udbetaling af en ratepension, beregnes der afgift på 40 pct. af 54.900 kr. (60.000 kr. minus 5.100 kr.).

Afgiften på 40 pct. påhviler pensionsoppareren og opkræves via årsopgørelsen for det indkomstår, hvor overskridelsen er sket, jf. lovforslagets § 3, nr. 7, hvortil der henvises. Pensionsinstituttet bliver dermed ikke involveret, hvorfor det foreslås, at pensionsbeskatningslovens § 38, der re-

guler pensionsinstitutternes forpligtelser i afgiftsmæssig henseende, ikke finder anvendelse på den nævnte afgift.

Reglen gælder både indkomstskattepligtige udbetalinger, der sker i overensstemmelse med vilkårene for ratepensionen, pensionsordningen med løbende udbetalinger eller indeksordningen, dvs. typisk efter opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen, og udbetalinger og øvrige dispositioner, der pålægges pensionsafgift på 60 pct., dvs. først og fremmest førtidige pensionsudbetalinger.

Reglen gælder derimod ikke udbetalinger af eller dispositioner over aldersopparinger og kapitalpensioner, ligesom den ikke gælder pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, dvs. ikke-fradragsberettigede pensioner og forsikringer, herunder forsikring mod kritisk sygdom. Fælles for disse ordninger er, at udbetalingen af dem ikke fører til indkomstaftapning af offentlige pensioner. Der er således ingen fordel forbundet ved at hæve dem tidligt med henblik på at reducere indkomstaftapningen til sin tid.

Med indførelsen af en afgift – og altså ikke et decideret forbud mod indbetaling på aldersopsparring efter påbegyndelse af udbetaling af ratepensioner m.v. – sikres, at det enkelte pensionsinstitut kan håndtere reglerne. Det enkelte pensionsinstitut, der modtager en indbetaling på aldersopsparring, har således ikke kendskab til, om kunden har fået udbetalt ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger andetsteds. Det pågældende pensionsinstitut skal alene rådgive kunden om, at indbetalinger til aldersopsparring er afgiftspligtige under de givne omstændigheder.

Fremgangsmåden svarer til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau). Det enkelte institut skal alene påse, at det ikke modtager mere end 30.200 kr. (2018-niveau) fra den enkelte pensionskunde, idet instituttet ikke har kendskab til, om kunden har foretaget indbetalinger til aldersopsparring i andre pensionsinstitutter. Det bemærkes, at det nævnte regelsæt videreføres uændret ved overgangen til den aldersbetingede beløbsgrænse for indbetaling til aldersopsparring.

Det foreslås, at det alene er pensionsudbetalinger og afgiftspligtige dispositioner, der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Dermed målrettes sanktionen mod det tidsrum, hvor incitamentet til at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring er størst. Det har således formodningen mod sig, at en hel eller delvis hævnning af en pensionsordning mod betaling af pensionsafgift på 60 pct. tidligere i opsparringsforløbet sker med henblik på at optimere offentlige pensioner.

Det foreslås som § 25 A, stk. 7, at der i en række nærmere angivne tilfælde - hvor udbetalingen af pensionsordningen beror på omstændigheder, som ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er

indkomstafrapning af offentlige pensioner - ikke skal beregnes afgift på 40 pct. af efterfølgende indbetalinger til aldersopsparing.

Det gælder for det første udbetaling af invalidepension, udbetaling af rateforsikring i tilfælde af forsikredes invaliditet, herunder udbetaling af invalidesum samt udbetaling af rateopsparing i tilfælde af varigt nedsat arbejdsevne, samt udbetaling af invalidesum knyttet til en rateopsparing, jf. *stk. 7, nr. 1-3*.

Det gælder for det andet udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension og udbetalinger, der sker til efterladte, jf. *stk. 7, nr. 4 og 5*.

Det gælder for det tredje udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. *stk. 7, nr. 6*.

Det gælder for det fjerde udbetaling af indeksordninger, der påbegyndes, når indehavere af indekskontrakter fylder 67 år. Indehavere af indekskontrakter skal således begynde udbetalingen senest når de fylder 67 år, uanset om de fortsat arbejder, jf. lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing, jf. *stk. 7, nr. 7*.

Det gælder for det femte ved automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved pensionering ved den pligtige afgangsalder, ved udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager samt ved udbetaling af tjenestemandspension ved uansøgt afsked, jf. *stk. 7, nr. 8 og 9*.

Det gælder for det sjette automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner), som det enkelte pensionsinstitut vil kunne foretage uden kundens samtykke, i det omfang det fremgår af aftalegrundlaget for pensionsordningen, jf. *stk. 7, nr. 10*.

Det gælder for det syvende situationer, hvor en kommune som betingelse for fortsat tildeling af kontanthjælp kræver, at en borger først hæver ratepensioner og livrenter, som kan genkøbes, jf. lov om aktiv socialpolitik, jf. *stk. 7, nr. 11*.

Endelig gælder det udbetalinger fra pensionsordninger, hvor en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen er godkendt af Skatterådet, jf. *stk. 7, nr. 12*. Skatterådet har mulighed for at godkende en lavere aldersgrænse for, hvornår pensionsudbetalinger kan påbegyndes, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra a og b, § 8, stk. 1, nr. 3, § 10, stk. 1, nr. 3, § 11 A, stk. 1, nr. 4 og § 12, stk. 1, nr. 3. Denne hjemmel er udnyttet således, at Skatterådet har godkendt lavere pensionsalder for grupper af arbejdstagere med særligt opslidende arbejde, eller hvor der for en virksomhed med særlig motivering og efter forud fastlagt plan gælder regler om afskedigelse med pension før det 60. år. Det gælder bl.a. piloter, balletdansere og militært personel. Det er således grundlæggende forudsat, at de pågældende persongrupper typisk påbegynder pensionsudbetalingen på dette tidligere tidspunkt. Hvis resultatet af sådan tidligere udbetaling er, at de pågældende afskæres fra at indbetale til aldersopsparing, ville de nævnte persongrupper i praksis altid være afskåret fra at indbetale til aldersopsparing op til den høje indbetalingsgrænse.

Det bemærkes, at efterfølgende dispositioner over en pension, som er påbegyndt udbetalt uden konsekvenser for al-

dersopsparingsloftet, fordi udbetalingen er omfattet af en af undtagelsesbestemmelserne, vil kunne føre til, at der ikke afgiftsfrit kan indskydes beløb over 5.100 kr. Hvis eksempelvis en rateforsikring er under udbetaling pga. invaliditet, og den forsikrede vælger helt at ophæve forsikringen mod betaling af 60 pct. i afgift, vil ophævelsen diskvalificere den forsikrede fra at indbetale det forhøjede beløb til aldersopsparing uden den ny afgift på 40 pct. Ophævelsen er således ikke funderet i den forsikredes invaliditet.

Det foreslås i øvrigt, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, at en pensionskunde, der bliver afgiftspligtig af sin indbetaling, fordi den pågældende har modtaget udbetalinger af ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, efter aftale med pensionsinstituttet kan overføre det indbetalte beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct., samtidig med, at det indbetalte beløb vil være fradragsberettiget. Det sikrer en rimelig balance mellem hensynet til, at det ikke skal kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparing med henblik på at optimere de offentlige pensioner, og hensynet til, at indbetalingen til aldersopsparing vil kunne bero på en fejl fra pensionsopsparerens side.

Overførslen skal ske i løbet af det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori der er indbetalt beløb, som pålægges afgift på 40 pct. Det overførte beløb er fradragsberettiget i det indkomstår, hvor indbetalingen til aldersopsparingen er sket.

Det står pensionsopsparereren frit at beslutte, om der skal ske overførsel af det indbetalte beløb - og i givet fald hvor meget af det indbetalte beløb, der skal overføres. Det betyder, at pensionsopsparereren i stedet for at betale 40 pct. af det indbetalte beløb, der efter forslaget herefter kan blive stående på ordningen, kan nøjes med kun at betale 4 pct. af det beløb, der overføres til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger. Endvidere betales der af forskellen mellem det for meget indbetalte beløb og det overførte beløb en afgift på 40 pct., jf. § 25 A, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Eksempel:

En pensionsopsparer indbetaler i 2019 40.100 kr. på en aldersopsparing, efter at der er påbegyndt udbetaling af en ratepension. Det udløser umiddelbart en afgift på 40 pct. af 35.000 kr. (40.100 kr. minus 5.100 kr., idet der altid kan indbetales 5.100 kr. (2018-niveau) på aldersopsparing uanset påbegyndte pensionsudbetalinger), dvs. en afgift på 14.000 kr.

Pensionsopsparereren vælger i 2020 at overføre det for meget indbetalte beløb på 35.000 kr. til en livrente. Dermed nedsættes afgiften på 40 pct. af de 35.000 kr. til en afgift på 4 pct., dvs. en afgift på 1.400 kr. Overførslen til livrenten har skattemæssig virkning for 2019.

Pensionsopsparereren kan alternativt vælge at overføre et mindre beløb end 35.000 kr., jf. ovenfor. Hvis den pågæl-

dende i eksemplet i stedet overfører 20.000 kr. til livrenten, beregnes afgiften således:

Pensionsopsparereren overfører 20.000 kr. til en ratepension. Dermed nedsættes afgiften på 40 pct. af de 20.000 kr. til 800 kr. Afgiften på 40 pct. fastholdes for den resterende del af det for meget indbetalte beløb på 35.000 kr., dvs. 6.000 kr. (40 pct. af 15.000 kr.). Der betales således en samlet afgift på 6.800 kr. Der opnås fradrag for 20.000 kr. i 2019.

Afgiften på 4 pct. opkræves ligesom 40-procents-afgiften efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, via årsopgørelsen, jf. lovforslagets § 3, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Overførslen af et beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger har som konsekvens, at der skal udsendes en årsopgørelse til pensionsopsparereren, hvor 40-procents-afgiften reguleres, således at der opkræves en afgift på 4 pct. af det overførte beløb, og 40-procents-afgiften fastholdes for den resterende del af indbetalingen på aldersopsparingen fratrukket 5.100 kr. (2018-niveau), jf. eksemplet ovenfor.

Også muligheden for at overføre indbetalingen til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger svarer til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau).

Til nr. 18 og 19

Pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5, vedrører situationer, hvor arbejdsgiveren og arbejdstageren har aftalt, at en aldersopsparing eller en gruppelevsforikring skal indgå som en ikke adskilt del af en i øvrigt bortseelsesberettiget pensionsordning. I dette tilfælde – hvor arbejdsgiveren indbetaler et samlet beløb til pensionsinstituttet, hvoraf en del altså ikke er bortseelsesberettiget for den ansatte - skal arbejdsgiveren undlade at indeholde A-skat af den samlede indbetaling. Indbetalingen til aldersopsparingen anses i disse tilfælde ikke for A-indkomst, men for B-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt., ændret, så det kun er indbetalinger til gruppelevsforikringer, der indgår som en ikke adskilt del af en i øvrigt bortseelsesberettiget pensionsordning, der anses for B-indkomst. Det foreslås på den baggrund at ændre pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5, således at reglen alene vedrører situationer, hvor en arbejdsgiver og arbejdstager har aftalt, at en gruppelevsforikring skal indgå som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 1.

Til nr. 20

Efter gældende ret skal pensionsudbyderen påse, at der i det pågældende livsforsikringsselskab m.v. ikke bliver indbetalt et større beløb end grundbeløbet på 30.200 kr. (2018-niveau) på aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum. Efter pensionsbeskatningslovens § 57 straffes pensionsudbyderen med bøde, hvis det undlader dette.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 57, således at bestemmelsen både omfatter beløbsgrænsen på 5.100 kr. (2018-niveau) og beløbsgrænsen på 51.100 kr. (2018-niveau) for indbetaling til aldersopsparing. Det bemærkes dog, at såfremt det af aftalegrundlaget med pensionskunden fremgår, at der årligt skal indbetales et beløb, der overstiger beløbsgrænsen på 5.100 kr. – fordi aftalen er indgået med udgangspunkt i gældende ret, hvorefter der årligt kan indbetales 30.200 kr. på aldersopsparingen – vil en indbetaling i 2018 eller 2019, der overstiger beløbsgrænsen ikke medføre, at pensionsudbyderen ifalder straf efter pensionsbeskatningslovens § 57, jf. lovforslagets § 7, stk. 9, hvortil der henvises.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende ret skal oplysninger indberettes til indkomstregisteret månedligt. Fristen er for små virksomheder den 10. i måneden efter den måned indberetningen vedrører, dog den 17. januar vedrørende december måned. Udløber indberetningsfristen på en lørdag, søndag eller helligdag er indberetningsfristen den førstkommande hverdag. For store virksomheder er indberetningsfristen den sidste hverdag i den måned indberetningen vedrører.

Det foreslås, at indberetning i relation til kildeskattelovens § 46, stk. 6, jf. den foreslåede § 3, nr. 4, om arbejdsgiverens indbetaling til aldersforsikring, skal foretages årligt og senest den 20. januar i året efter det år, indberetningen vedrører.

Til nr. 2

Er den 20. januar en lørdag, søndag eller helligdag, er indberetningsfristen den førstkommande mandag.

Den foreslåede indberetningsfrist er afstemt med den foreslåede indbetalingsfrist i opkrævningsloven, jf. forslaget § 4, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende ret behandles en arbejdsgivers indbetaling til en aldersopsparing og gruppelevsforikring som udgangspunkt på samme måde som almindelig løn, der udbetales til den ansatte. Det vil sige, at arbejdsgiveren som udgangspunkt har pligt til at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af pensionsindbetalingen.

Det gælder dog ikke, hvis arbejdsgiveren og arbejdstageren har aftalt, at aldersopsparingen og gruppelevsforikringen skal indgå som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. En aldersopsparing eller gruppelevsforikring er en del af en kombineret pensionsordning, når der er indgået aftale om, at arbejdsgiverens periodiske indbetalinger til pensionsordningen fordeles mellem flere pensionstyper, hvoraf mindst én er reelt bortseelsesberettiget. I disse

tilfælde, hvor arbejdsgiveren indbetaler et samlet beløb til pensionsinstituttet, hvoraf en del ikke er bortseelsesberettiget for den ansatte, skal arbejdsgiveren ikke indeholde A-skat af den samlede indbetaling, idet indbetalingen til aldersopsparringen i stedet anses som B-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt., jf. pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5.

Det foreslås på denne baggrund at ændre kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt., således at alene arbejdsgiverens indbetaling til gruppelevsforikring som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5, ikke anses for A-indkomst. Arbejdsgivers indbetaling til aldersopsparring vil herefter være A-indkomst og vil skulle behandles efter den foreslåede regel i kildeskattelovens § 46, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, idet indbetalingen vil blive anset for A-indkomst, som instituttet kan vælge at indeholde A-skat af. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4.

At arbejdsgivers indbetalinger til alderspension gøres til A-indkomst, og at dette efter lovforslaget vil følge af kildeskattelovens § 43, stk. 1, bevirker, at beløbene og den indeholdte A-skat vil skulle indberettes til indkomstregisteret efter skattekontrollovens § 7, stk. 1.

Til nr. 2 og 3

I forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 1, 1. pkt. Efter gældende ret gælder det også en arbejdsgivers indbetaling til en medarbejders aldersopsparring, hvis der er tale om en indbetaling, der udelukkende går til aldersopsparring, dvs. at der ikke er tale om indbetaling til aldersopsparring, som indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Indeholdelse af foreløbig skat skal foretages ved udbetalingen af A-indkomsten, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås, at indeholdelse af foreløbig skat af arbejdsgivers indbetalinger til en ansats aldersopsparring undergives en særlig behandling, jf. forslaget til § 46, stk. 6, i kildeskatteloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 4. Det gælder både arbejdsgiverindbetalinger, der udelukkende går til aldersopsparring, og aldersopsparring, som indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19.

Til nr. 4

Det foreslås, at pensionsinstituttet af arbejdsgivers indbetaling til en medarbejders aldersopsparring kan indeholde en foreløbig skat.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 5, at der i givet fald foretages indeholdelse med en fast sats på 40 pct. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 5.

Følgende eksempel illustrerer indeholdelsesordningen:

En lønmodtager har en arbejdsgiveradministreret aldersopsparring, hvorefter 10 pct. af lønnen skal indbetales til aldersopsparring. Den årlige løn udgør 400.000 kr. før arbejdsmarkedsbidrag.

Der indbetales derfor 40.000 kr. på aldersopsparringen. Arbejdsgiver beregner hverken A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag, idet indbetalingen umiddelbart behandles som en bortseelsesberettiget indbetaling på linje med indbetalinger til ratepension og livrente.

Pensionsinstituttet indeholder efter gældende regler 8 pct. i arbejdsmarkedsbidrag, dvs. 3.200 kr.

Af de resterende 36.800 kr. kan indeholdes 40 pct., dvs. 14.720 kr., som sendes til SKAT som A-skat. A-skatten medtages på lønmodtagerens årsopgørelse på linje med arbejdsgiverens indeholdte A-skat af løn m.v. Dermed minimeres lønmodtagerens restskat. Herefter godskrives 22.080 kr. på lønmodtagerens aldersopsparring.

Til nr. 5

Efter gældende ret udarbejder SKAT til brug ved indeholdelse af foreløbig skat i A-indkomst skattekort og bikort eller frikort vedrørende skattepligtige, som forventes at få A-indkomst i det pågældende år. De indeholdelsespligtige indeholder A-skat med den trækprocent, der fremgår af den skattepligtiges skattekort mv.

Det foreslås, at pensionsinstitutterne skal anvende en fast indeholdelsesprocent på 40, hvis de vælger at indeholde foreløbig skat. Det sikrer dels, at pensionsopparere med samme løn og bidragsprocent, der via deres arbejdsgiver foretager indbetalinger til aldersopsparring godskrives det samme beløb, uanset at de ellers har forskellige trækprocenter.

Det sikrer endvidere, at der kan regnes »baglæns«, ligesom tilfældet er for ratepension i dag, hvorefter der ved fuld udnyttelse af loftet for indbetaling til ratepension kan tages højde for, at pensionsinstituttet skal beregne arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen til ratepension. Ønsker en pensionsopparer således via sin arbejdsgiver at indbetale det maksimale beløb til aldersopsparring på 50.000 kr., skal der således – uanset forskelle i trækprocenter – indbetales samme beløb for alle pensionsopparere, nemlig 90.579 kr.

Af de 90.579 kr. indeholder pensionsinstituttet 8 pct. i arbejdsmarkedsbidrag, dvs. 7.246 kr. Af de resterende 83.333 kr. indeholder instituttet 40 pct. i A-skat, dvs. 33.333 kr. De resterende 50.000 kr. godskrives lønmodtagerens aldersopsparring.

Til nr. 6

Efter kildeskattelovens § 49 D, stk. 1, skal pensionsinstitutter opgøre og indbetale arbejdsmarkedsbidrag til SKAT af pensionsbidrag, som indbetales til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

Dette gælder dog ikke indbetalinger, der udelukkende sker til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens §

29 A, jf. kildeskattelovens § 49 D, stk. 5. I disse tilfælde opgør arbejdsgiveren, den tidligere arbejdsgiver eller den relevante offentlige myndighed bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse.

Det foreslås at ophæve denne undtagelse, således at arbejdsgiverne ikke i noget tilfælde skal beregne arbejdsmarkedsbidrag af indbetalinger til deres ansattes pensionsordninger, svarende til, at arbejdsgivere ikke i noget tilfælde skal indeholde A-skat af indbetalinger til deres ansattes pensionsordninger, heller ikke af indbetalinger, der udelukkende går til aldersopsparring, jf. lovforslagets § 3, nr. 2-4.

Til nr. 7

Det fremgår af kildeskattelovens §§ 55, stk. 1, 60, stk. 1, 61, stk. 1, og 62, stk. 1, at afgiften på 20 pct. af indbetalinger på aldersopsparring, aldersforsikring og supplerende engangssummer, der overstiger den nugældende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau), opkræves via den skattepligtiges årsopgørelse.

Det foreslås, at den foreslåede afgift på 40 pct., der betales af indbetalinger til aldersopsparring, der sker, efter at en ratepension, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning påbegyndes udbetalt m.v., jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, samt afgiften på 4 pct. af beløb, der overføres til en fradragsberettiget eller bortseelsesberettiget pensionsordning, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, ligeledes opkræves via den skattepligtiges årsopgørelse.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 4, at det enkelte pensionsinstitut, der udbyder arbejdsgiveradministreret aldersopsparring, kan indeholde en foreløbig skat af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring.

Det foreslås, at pensionsinstituttet i givet fald skal indbetale de forventede foreløbige skatter for kalenderåret af indbetalinger til aldersopsparring den 1. september. Indbetaling sker til SKAT. Senest den 20. januar i året efter udløbet af kalenderåret skal instituttet indbetale de foreløbige skatter for kalenderåret, dog med modregning af de forventede foreløbige skatter, der er indbetalt den 1. september. Hvis den 20. januar er en lørdag eller søndag, er betalingsfristen den førstkommande mandag.

Overskydende foreløbige skatter indbetales til SKAT. For meget betalte foreløbige skatter tilbagebetales til pensionsinstituttet.

Fristen for ordinær indberetning er den 20. januar i året efter det indkomstår, som indberetningen vedrører. Er der rettelser til allerede indsendte oplysninger, skal disse rettelser være modtaget hos SKAT senest den 15. februar. Overholdes disse frister, kommer de indberettede oplysninger med på første årsopgørelse.

Til nr.2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 4, nr. 1, hvorefter der indsættes et ekstra stykke i opkrævningslovens § 2.

Til § 5

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 6, nr. 3, hvorefter der indsættes et ekstra nummer i skattekontrollovens § 8 B, stk. 1.

Til nr. 3

Det foreslås, at forsikringsselskaber efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, årligt skal indberette om udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparring, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 16.

Tilsvarende regler vil skatteministeren efter skattekontrollovens § 8 B, stk. 3, kunne fastsætte for pensionskasser, pensionsfonde og andre, der udbetaler pensioner. Det samme gælder Arbejdsmarkedets Tillægspension, for så vidt angår supplerende arbejdsmarkedspensioner som nævnt i §§ 33 b-33 e i lov om social pension.

Til nr. 4 og 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 6, nr. 6, hvorefter der indsættes et ekstra nummer i skattekontrollovens § 8 F, stk. 1.

Til nr. 6

Det foreslås, at banker og sparekasser mv., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af pensionsbeskatningslovens afsnit I, efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, årligt skal indberette om udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparring, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 16.

Til § 6

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter der indsættes et ekstra pkt. i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Det foreslås i *stk. 2*, at ændringen af pensionsudbetalingsalderen fra 5 til 3 år før folkepensionsalderen har virkning for alle pensionsordninger. Det vil sige, at udgangspunktet

for beregning af aldersgrænser for udbetaling af pension for alle pensionsordninger, herunder tjenestemandspension, er 3 år før folkepensionsalderen, uanset hvornår de er oprettet, jf. dog stk. 3-5, hvorefter tidligste udbetalingstidspunkt for aftaler indgået før 1. januar generelt opretholdes efter hidtidige regler.

De højere aldersgrænser for seneste udbetaling af kapitalpension, aldersopsparing og ratepension, der følger af, at pensionsudbetalingsalderen forhøjes med 2 år, finder således anvendelse for alle ordninger, også ordninger oprettet før den 1. januar 2018. Aldersgrænserne for seneste udbetaling beregnes ud fra den pågældendes pensionsudbetalingsalder, uanset hvornår ordningen er oprettet.

Det vil for kapitalpensioner og aldersopsparinger sige, at selv om den pågældende pensionsordning kan udbetales på et tidligere tidspunkt end 3 år før folkepensionsalderen, regnes den øvre aldersgrænse ud fra den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder. En person, der har en folkepensionsalder på 68 år, og som kan få kapitalpensionen/aldersopsparingen udbetalt ved alder 60 (fordi den er oprettet før den 1. maj 2007), eller ved alder 63 (fordi den er oprettet fra og med den 1. maj 2007 og til og med 31. december 2017) vil dermed senest skulle have pensionsordningen udbetalt som en sumydelse 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. når den pågældende fylder 85 år.

For ratepensioners vedkommende vil lovændringen betyde, at selv om ratepensionen kan udbetales på et tidligere tidspunkt end 3 år før folkepensionsalderen, regnes den øvre aldersgrænse ud fra den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder. En person, der har en folkepensionsalder på 68 år, og som kan få ratepensionen udbetalt ved alder 60, henholdsvis alder 63, jf. ovenfor, vil dermed skulle have udbetalt sidste rate 30 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. når den pågældende fylder 95 år.

Det foreslås således i *stk. 3*, at tidspunktet for tidligste udbetaling af pensionsordninger oprettet før den 1. maj 2007 opretholdes efter pensionsbeskatningsloven som bekendtgjort i lovekendtgørelse nr. 1120 af 20. december 2006, dvs. at de kan udbetales ved alder 60. Dette følger af, at sådanne pensionsordninger har 60 år som udbetalingstidspunkt i medfør af lov nr. 347 af 18. april 2007, som ændret ved § 11 i lov nr. 1278 af 16. december 2009.

Desuden foreslås det, at tidspunktet for tidligste udbetaling af pensionsordninger oprettet fra og med den 1. maj 2007 til og med den 31. december 2017 opretholdes efter de hidtidige regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, dvs. at de kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen.

Det bemærkes, at for personer født i perioden til og med den 31. december 1958 er pensionsudbetalingsalderen fortsat 60 år, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 2. Personer født i perioden 1. januar 1959 - 30. juni 1960 har fortsat en pensionsudbetalingsalder på mellem 60 ½ år og 61 ½ år, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, uanset at ordningen er oprettet den 1. maj 2007 eller senere. Det vil sige, at uanset

at de har oprettet en pensionsordning fra og med den 1. maj 2007 til og med den 31. december 2017, vil den kunne udbetales fra den pågældendes pensionsudbetalingsalder, og altså ikke først 5 år før folkepensionsalderen. Det vil endvidere sige, at uanset at de opretter en pensionsordning den 1. januar 2018 eller senere, vil den kunne udbetales fra den pågældendes pensionsudbetalingsalder, og altså ikke først 3 år før folkepensionsalderen. Er de pågældende personers pensionsordninger oprettet før den 1. maj 2007, kan ordningen dog allerede udbetales ved alder 60.

Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen har betydning for tidspunktet for aldersbetinget udbetaling af tjenestemandspensioner.

Det følger af tjenestemandspensionslovens § 3, at en tjenestemand er berettiget til afsked på grund af alder fra udgangen af den måned, hvori den pågældende når pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, eller den lavere alder, som efter anden lov måtte være fastsat for denne ret. En tjenestemand er således berettiget til afsked på grund af alder fra udgangen af den måned, hvori den pågældende når pensionsudbetalingsalderen, som denne er angivet i pensionsbeskatningslovens § 1 a. Dermed får forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen også betydning for tidspunktet for aldersbetinget udbetaling af tjenestemandspensioner.

Det foreslås i *stk. 4*, at de før 1. juli 2009 gældende regler finder anvendelse for tjenestemænd, der er ansat inden den 1. januar 2018. Det betyder, at tjenestemænd ansat før den 1. januar 2007 opretholder en pensionsudbetalingsalder på 60 år, mens tjenestemænd ansat den 1. januar 2007 eller senere, men inden den 1. januar 2018, opretholder den hidtidige pensionsudbetalingsalder. Dette indebærer, at ingen nuværende tjenestemand vil blive omfattet af et senere udbetalingstidspunkt end efter de gældende regler.

Det foreslås endvidere i *stk. 4*, at tjenestemænd, der ansættes den 1. januar 2018 eller senere, opretholder tidspunktet for tidligste udbetaling af pensionen, hvis den pågældende overgår direkte fra en ansættelse med ret til tjenestemandspension, jf. tjenestemandspensionslovens § 4, stk. 1 og 2, og denne ansættelse er sket inden den 1. januar 2018. Bestemmelsen i tjenestemandspensionslovens § 4, stk. 1 og 2, omfatter bl.a. ansættelse som tjenestemand i folkeskolen, folkekirken, Folketinget, visse tjenestemænd under Færøernes landsstyre og Grønlands hjemmestyre samt ansættelse som tjenestemand i kommuner og regioner samt ansættelse med tjenestemandspensionsret ved selvejende institutioner.

Det betyder, at tjenestemænd, der er ansat før den 1. januar 2018, opretholder tidspunktet for tidligste udbetaling af pensionen ved direkte overgang fra en ansættelse med optjening af tjenestemandspension til en anden ansættelse med optjening af tjenestemandspension. Eksempelvis vil en kommunal tjenestemand, der er ansat den 1. oktober 2011, have en pensionsudbetalingsalder på 5 år før folkepensionsalderen. Den pågældende vil ved direkte overgang fra den kommunale tjenestemandstilling til en stilling som tjenestemand i staten 1. januar 2018 eller senere bevare denne pensionsudbetalingsalder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 5, stk. 4 og 5, i lov nr. 1365 af 28. december 2011. Med den bestemmelse opretholdt tjenestemænd ansat før 1. januar 2007 også den tidligere pensionsudbetalingsalder på 60 år ved overgang til anden tjenestemandstilling efter 1. januar 2007.

Det foreslås i *stk. 5*, at forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen til 3 år før folkepensionsalderen for så vidt angår ministerpension, der alene har folkepensionsalderen som pensionsudbetalingstidspunkt, skal have virkning fra tidspunktet for indgåelsen af aftalen om flere år på arbejdsmarkedet.

Forhøjelsen har således virkning fra den 20. juni 2017 for ministerpension, der alene har folkepensionsalderen som pensionsudbetalingstidspunkt. Pensionsudbetalingstidspunktet er fastlagt i § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, som giver mulighed for udbetaling af ministerpension før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, der gælder for tjenestemænd i staten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at nuværende ministre og ministre, der måtte blive udnævnt inden lovens ikrafttræden den 1. januar 2018, som har optjent eller som i perioden fra den 20. juni 2017 og til og med den 31. december 2017 optjener ret til ministerpension, omfattes af forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen til 3 år før folkepensionsalderen for så vidt angår ministerpension, der alene har folkepensionsalderen som pensionsudbetalingstidspunkt. Folkepensionsalderen som pensionsudbetalingstidspunkt gælder for ministerpension optjent fra den 1. juni 2017, jf. § 2, stk. 1, i lov nr. 492 af 22. maj 2017 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

En minister har ret til ministerpension, når ministeren har mindst 1 års funktionstid som minister.

For en minister, der ikke har nået 1 års funktionstid den 20. juni 2017, gælder forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen til 3 år før folkepensionsalderen, jf. nærværende lovforslags § 1, nr. 1.

Nuværende og forhenværende ministre, der har optjent ministerpension før den 20. juni 2017, opretholder de udbetalingstidspunkter, der gælder for tidligere optjent ministerpension. Ministerpension optjent fra den 1. januar 2000 – 31. december 2006 udbetales ved den pågældendes 60. år, mens ministerpension optjent fra den 1. januar 2007 – 31. maj 2017 udbetales ved efterlønsalderen, jf. § 2, stk. 4, i lov nr. 492 af 22. maj 2017 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Den foreslåede forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen vil herudover omfatte de ministre, der på tidspunktet for lovens foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt har optjent ret til egenpension, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, for så vidt angår den pension de optjener i perioden fra den 20. juni 2017 til og med den 31. december 2017.

Det bemærkes, at den foreslåede forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen bl.a. vil omfatte visse ministre, der på tidspunktet for lovens foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt har

optjent ret til egenpension, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. En sådan udskydelse af udbetalingstidspunktet vil efter omstændighederne kunne udgøre et ganske intensivt indgreb i rettigheder, der nyder beskyttelse efter grundlovens § 73, og bestemmelsen vil således kunne indebære et ekspropriativt indgreb ("afståelse") omfattet af grundlovens § 73. Spørgsmålet, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation, beror på en konkret vurdering, hvis endelige afgørelse henhører under domstolene. I det omfang domstolene under en eventuel retssag måtte finde, at det foreslåede lovindgreb er af ekspropriativ karakter over for den pågældende minister, vil den pågældendes krav om fuldstændig erstatning i givet fald kunne støttes direkte på grundlovens § 73.

Det foreslås i *stk. 6* en regel om, at for skattepligtige personer med bagudforskudt indkomstår har lovforslagets § 1, nr. 8, 9 og 11, først virkning fra og med indkomståret 2019. Det foreslåede virkningstidspunkt indebærer, at personer med bagudforskudt indkomstår 2018, der foretager indbetalinger til en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum, ikke bliver omfattet af nedsættelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparring mv. fra indkomståret 2018, men først fra og med indkomståret 2019. Det sikres hermed, at indbetalinger foretaget før lovens ikrafttræden i tillid til det gældende loft på 30.200 kr. (2018-niveau) ikke omfattes af nedsættelsen af loftet, hvilket ellers vil kunne være konsekvensen for personer med bagudforskudt indkomstår 2018. De pågældende personer vil i øvrigt være omfattet af forhøjelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparring til 42.000 kr. allerede med virkning for indkomståret 2018.

Det foreslås i *stk. 7*, at muligheden for, at bidrag og præmier indbetalt af en arbejdsgiver kan udbetales fra ordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, har virkning for korrektioner, der foretages den 1. januar 2018 og senere.

Reglen vil dermed også kunne anvendes på fejl, der er sket i tidligere år. Afgørende er, om selve korrektionen foretages den 1. januar 2018 eller senere.

Det foreslås i *stk. 8*, at reglen om, at muligheden for at foretage årlige indskud på aldersopsparring på op til 51.100 kr. (2018-niveau) er betinget af, at man ikke har påbegyndt udbetaling fra ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, får virkning for afgiftspligtige udbetalinger af eller dispositioner over pensionsordninger, der sker den 1. april 2018 eller senere, samt for udbetalinger af rateforsikringer, rateopsparinger, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger, der i overensstemmelse med pensionsvilkårene påbegyndes den 1. april 2018 eller senere.

Virkningstidspunktet 1. april 2018 sikrer, at pensionsinstitutterne og SKAT får god tid til at udvikle indberetningssystemer og procedurer knyttet til den nye regel. Forsikring & Pension har således i forbindelse med høringen gjort opmærksom på, at pensionselskaberne vil få svært ved at være klar til 1. januar 2018. Selskaberne skal således opsamle

data om de skatte- og afgiftspligtige udbetalinger, der på et senere tidspunkt skal indberettes. Virkningstidspunktet den 1. april vil også have den effekt, at personer der i god tid - sammen med deres arbejdsgiver - har planlagt at gå på del-pension i starten af det nye år, ikke rammes, mens de personer, der endnu går med overvejelser om delvis tilbagetrækning, kan nå at overveje konsekvenserne af beslutningen og evt. ændre denne.

Det foreslås i *stk. 9*, at hvis det af aftalegrundlaget for en pensionsaftale, der er indgået med en pensionskunde før 1. januar 2018, fremgår, at der årligt skal indbetales et beløb, der overstiger beløbsgrænsen på 5.100 kr. – fordi aftalen er indgået med udgangspunkt i gældende ret, hvorefter der årligt kan indbetales 30.200 kr. på aldersopsparingen – vil en indbetaling i 2018 og 2019, der overstiger beløbsgrænsen på 5.100 kr. ikke medføre, at pensionsudbyderen ifalder straf efter pensionsbeskatningslovens § 57. Indbetales der et beløb, der overstiger den høje beløbsgrænse, vil pensionsudbyderen fortsat ifalde straf efter pensionsbeskatningslovens § 57.

Den foreslåede undtagelse til pensionsbeskatningslovens § 57 er nødvendig, da pensionsaftaler ofte medfører automatiske overførsler af et aftalt årligt kronebeløb per en bestemt dato eksempelvis første bankdag efter 1. januar. Pensionsudbyderen kan ikke afværge indbetalingen uden kundens accept af en ændret aftale. Det vil kunne være vanskeligt eller umuligt for pensionsudbyderen at nå at få kontakt med pensionsopsparerens og standse en sådan automatisk overførsel, inden den gennemføres. Dette skyldes for det første den meget snævre tidsmæssige ramme, der forventes at være fra lovens bekendtgørelse i Lovtidende, til loven træder i kraft. For det andet reagerer pensionskunder ikke altid hurtigt på henvendelser fra deres pensionsudbyder – heller ikke når det er i deres egen interesse. Med den foreslåede straffrihed for at modtage indbetalinger i henhold til gamle aftaler i indkomstårene 2018 og 2019, gives pensionsselskabet en rimelig frist for at rette henvendelse til pensionsopsparerens og til at få denne til at reagere. Det må antages, at kunden yderligere motiveres til at få aftalen bragt i overensstemmelse

med pensionsbeskatningsloven, når vedkommende kan konstatere konsekvenserne af overskridelsen af det nye loft på årsopgørelsen for indkomståret 2018. Årsopgørelsen er tilgængelig fra starten af februar 2019. Da også den aftalte indbetaling for 2019 i mellemtiden kan være overført til pensionsudbyderen, er det nødvendigt at undtagelsen også omfatter indbetalinger i 2019.

Det foreslåede *stk. 10* indebærer, at lovforslagets §§ 2-5 om ændring af reglerne for indeholdelse af A-skat, indbetaling af A-skat og indberetning vedrørende aldersforsikringer og aldersopsparing får virkning for indbetaling, der sker den 1. januar 2018 eller senere. Tilsvarende foreslås det, at indberetning om udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 16, har virkning fra og med 1. januar 2018.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 11* og *12* indebærer, at de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken af lovforslaget for indkomståret 2018 neutraliseres, for så vidt angår de kommuner, der for 2018 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat.

Neutraliseringen sker med baggrund i aktstykke 116 (2016-17), tiltrådt af Finansudvalget den 22. juni 2017, hvoraf det fremgår, at skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2018 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2018 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

For de selvbudgetterende kommuner vil efterreguleringen af indkomstskatten, herunder også kirkeskatten for 2018, som opgøres i 2020 og afregnes i 2021, blive korrigeret efter denne bestemmelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1 a. Ved pensionsudbetalingsalderen forstås i denne lov tidspunktet 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For personer født i perioden 1. januar 1954 - 31. december 1958 er pensionsudbetalingsalderen 60 år. For personer født i perioden 1. januar 1959 - 30. juni 1959 er pensionsudbetalingsalderen 60½ år. For personer født i perioden 1. juli 1959 - 31. december 1959 er pensionsudbetalingsalderen 61 år. For personer født i perioden 1. januar 1960 - 30. juni 1960 er pensionsudbetalingsalderen 61½ år.

§ 8. En rateforsikring i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelser om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år, jf. dog stk. 3, § 15 B, stk. 4, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens forsikrede lever, tilfalder ham. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1) ---

2) ---

3) Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate, end første policedag 25 år efter at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen. Rateudbetalingen kan tidligst påbegyndes på det tidspunkt, hvor den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, og for pensionsordninger omfattet af § 15 A tidligst 5 år efter at policen er oprettet, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet. Det kan dog tillige aftales, at udbetalingerne påbegyndes i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død, før pensionsudbetalingsalderen nås. Forsikringen kan også tegnes som en ren risi-

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som senest ændret ved § 14 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, ændres »5 år« til: »3 år«.

2. I § 1 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »1. januar 1954 – 31. december 1958« til: »til og med den 31. december 1958«.

3. I § 8, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., ændres »25 år« til: »30 år«, og i 4. pkt. ændres »15 år« til: »20 år«.

koforsikring, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis forsikrede bliver invalid eller dør, senere end første pølicedag 15 år efter at forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

4) ---

Stk. 2-4 ---

§ 10. En kapitalforsikring i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

1) ---

2) Policen skal være oprettet med forsikringstageren som forsikret og ejer af forsikringen. Er policen oprettet efter aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver med sidstnævnte som forsikringstager, skal arbejdstageren være forsikret og ejer af forsikringen, jf. dog § 17. Det kan aftales, at forsikringssummen kun kommer til udbetaling, såfremt den forsikrede lever på det aftalte udbetalingstidspunkt. Forsikringen kan også tegnes som en ren dødsfaldsforsikring, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis den forsikrede dør, senere end første pølicedag 15 år efter at forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

3) Er forsikringen ikke tegnet som en ren dødsfaldsforsikring, skal policen indeholde bestemmelse om udbetaling til den forsikrede selv tidligst på det tidspunkt, hvor den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, og senest ved første pølicedag 15 år efter at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen. Der kan dog tillige aftales udbetaling til den forsikrede i tilfælde af tidligere indtruffen invaliditet eller i tilfælde af tidligere indtrådt livstruende sygdom.

4) ---

Stk. 2-3 ---

§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

1) ---

2) ---

3) Til kontoen skal være knyttet en bestemmelse om, at udbetaling til kontohaveren sker tidligst på

4. I § 10, stk. 1, nr. 2, 4. pkt., og nr. 3, 1. pkt., § 12, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., og § 25, stk. 1, nr. 1 og 7, ændres »15 år« til: »20 år«.

det tidspunkt, hvor kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, og senest 15 år efter at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen. Der kan dog tillige bestemmes udbetaling til kontohaveren i tilfælde af varigt nedsat arbejdsevne, som efter reglerne i lov om social pension berettiger denne til at oppebære førtidspension, eller i tilfælde af livstruende sygdom.

4) ---

Stk. 2-3 ---

§ 25. Af kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed svares en afgift på 40 pct.

1) ved udbetaling til ejeren, efter at pensionsudbetalingsalderen er nået, og ved udbetaling ved den lavere pensionsalder, der måtte være godkendt af Skatterådet, men inden 15 år efter at pensionsudbetalingsalderen er nået, eller første policedag herefter, jf. dog § 26, stk. 1,

2) - 6) ---

7) 15 år efter at ejeren når pensionsudbetalingsalderen eller første policedag herefter,

8) - 9) ---

Stk. 2-5 ---

§ 10 A. § 10 gælder også for kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersforsikring).

5. § 10 A affattes således:

»§ 10 A. § 10 gælder også for kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersforsikring), jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Uanset at aldersforsikringen senest skal udbetales den første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10, stk. 1, nr. 3, kan aldersforsikringen efter aftale med pensionsinstituttet til og med dette tidspunkt i stedet påbegyndes udbetalt i lige store løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, jf. § 2. Ved beregningen af ydelserne finder § 2, stk. 2, 2.-4. pkt., ikke anvendelse. Ved udbetaling som en ophørende ydelse, jf. § 2, stk. 1, nr. 4, litra b, er det ikke en betingelse, at udbetalingerne sker over mindst 10 år. § 5 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Uanset at aldersforsikringen senest skal udbetales den første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10, stk. 1, nr. 3, kan aldersforsikringen efter aftale med pensionsinstituttet påbegyndes udbetalt i rater til og med dette tidspunkt. Raterne fastlægges efter § 8, stk. 1 og 3. Det er dog ikke en betingelse, at rateudbetalingen sker over mindst 10 år. Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første policedag 30 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 4. Adgangen til at foretage indskud til en aldersforsikring ophører ved første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 5. Udbetales aldersforsikringen i lige store løbende ydelser eller i lige store rater, kan restværdien af aldersforsikringen efter aftale med pensionsinstituttet når som helst udbetales helt eller delvis. Ved delvis udbetaling fastlægges enten en ny løbende udbetaling efter stk. 2 eller et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 3, 2.-4. pkt.

Stk. 6. Ved overførsel af en aldersforsikring til en anden aldersforsikring, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges enten en ny løbende udbetaling efter stk. 2 eller et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 3, 2.-4. pkt. Ved overførsel af en aldersforsikring til en aldersopsparing, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter § 12 A, stk. 2, 2.-4. pkt.

Stk. 7. Stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse på supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1.«

§ 11 A. En rateopsparing i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, jf. dog § 15 B, stk. 5, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1) ---

2) ---

3) ---

4) Der kan ikke aftales senere udbetaling for sidste rate, end kalenderåret 25 år efter at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen. Rateudbetalingen kan tidligst påbegyndes på det tidspunkt, hvor kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, og for pensionsordninger omfattet af § 15 A tidligst 5 år efter at kontoen er oprettet, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet. Det kan dog tillige aftales, at udbetalingerne påbegyndes, i tilfælde af kontohaverens død før kontohaveren har nået pensionsudbetalingsalderen, eller i tilfælde af kontohaverens varigt nedsatte arbejdsevne, som efter reglerne i lov om social pension berettiger kontohaveren til at oppebære førtidspension.

5) ---

Stk. 2-6 ---

§ 12 A. § 12 gælder også for opsparing i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersopsparing).

6. I § 11 A, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., ændres »25 år« til: »30 år«.

7. § 12 A affattes således:

»§ 12 A. § 12 gælder også for opsparing i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersopsparing), jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Uanset at aldersopsparingen senest skal udbetales 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, kan aldersopsparingen efter aftale med penge- eller kreditinstituttet indtil dette tidspunkt i stedet påbegyndes udbetalt i rater. Udbetalingsforløbet fastlægges efter § 11 A, stk. 1-3. Det er dog ikke en betingelse, at rateudbetalingen sker over mindst 10 år. Der kan ikke aftales senere udbetaling for sidste rate, end kalenderåret 30 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 3. Adgangen til at foretage indskud til en aldersopsparing ophører 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 4. Udbetales aldersopsparingen i lige store rater, kan restværdien af aldersopsparingen efter aftale med penge- eller kreditinstituttet når som helst udbetales helt eller delvis. Ved delvis udbetaling fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 2, 2.-4. pkt.

§ 16. Til opsparing i pensionsøjemed uden fradrag- og bortseelsesret (aldersopsparing), kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrag- og bortseelsesret (aldersforsikring) og supplerende engangssum kan for et indkomstår i alt anvendes et grundbeløb på højst 27.600 kr. (2010-niveau). Livsforsikringselskabet, pensionskassen eller pengeinstituttet skal påse, at der i det pågældende livsforsikringselskab m.v. ikke anvendes et større beløb end grundbeløbet i 1. pkt. Til kapitalforsikring i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed og til supplerende engangsydelse kan for indkomståret til og med 2012 i alt anvendes et grundbeløb på højst 46.000 kr. (2010-niveau) og for efterfølgende indkomstår på 0 kr. Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20. Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. pkt. for ejeren, nedsættes det årlige grundbeløb i 1. pkt. med disse indbetalinger.

Stk. 2-3 ---

§ 18 ---

Stk. 2. Bidrag m.v. til kapitalforsikring i pensionsøjemed og opsparing i pensionsøjemed kan for

Stk. 5. Ved overførsel af en aldersopsparing til en anden aldersopsparing, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 2, 2.-4. pkt. Ved overførsel af en aldersopsparing til en aldersforsikring, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, fastlægges enten en ny løbende udbetaling efter § 10 A, stk. 2, eller et nyt rateudbetalingsforløb efter § 10 A, stk. 3, 2.-4. pkt.«

8. I § 16, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »27.600 kr. (2010-niveau)« til: »4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog 2. pkt.«

9. I § 16, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der anvendes et grundbeløb på 46.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 4.«

10. I § 16, *stk. 1, 2. pkt.*, der bliver 3. pkt., ændres »grundbeløbet i 1. pkt.« til: »grundbeløbene i 1. og 2. pkt.«

11. I § 16 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* I 2018 udgør grundbeløbet som nævnt i stk. 1, 2. pkt., 42.000 kr. (2010-niveau). I 2019 udgør grundbeløbet 42.900 kr. (2010-niveau). I 2020 udgør grundbeløbet 43.900 kr. (2010-niveau). I 2021 udgør grundbeløbet 44.800 kr. (2010-niveau). I 2022 udgør grundbeløbet 45.750 kr. (2010-niveau). Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20.«

12. I § 18, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 16, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 16, stk. 1, 4. pkt.«

et indkomstår i alt højst fratrækkes med det i § 16, stk. 1, 3. pkt., nævnte beløb. Bidrag m.v. til rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed og ophørende livrenter kan for et indkomstår i alt højst fratrækkes med det i § 16, stk. 2, nævnte beløb. Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetalinger til ordninger som nævnt i 1. og 2. pkt. for ejeren, jf. § 19, nedsættes det fradragsberettigede beløb efter 1. og 2. pkt. med disse indbetalinger bortset fra arbejdsmarkedsbidrag. Fradraget for bidrag m.v. til kapitalforsikring i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed og bidrag som nævnt i § 29 A, stk. 2, kan dog ikke overstige det beløb, som ejerens personlige indkomst i det pågældende indkomstår udgør uden fradrag for bidragene. Den overskydende del af bidragene kan hverken overføres til fradrag ved indkomstopgørelsen for ægtefællen eller fremføres til fradrag ved indkomstopgørelsen for et senere indkomstår. Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren, efter at pensionsudbetalingsalderen er nået, er der ikke fradragsret for bidrag til sådanne ordninger, som indbetales i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget.

Stk. 3-8 ---

§ 25 A. Udbetalinger m.v. fra aldersopsparing og aldersforsikring pålægges i de i § 25, stk. 1, nr. 1-8, nævnte situationer ikke afgift og skal heller ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

13. Efter § 22 B indsættes:

»§ 22 C. Bidrag og præmier indbetalt af en arbejdsgiver, jf. § 19, kan udbetales fra ordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det er en betingelse, at de indbetalte bidrag og præmier er sket ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen.«

14. I § 25 A, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»Det gælder også udbetalinger som nævnt i § 10 A, stk. 2, 3 og 5, og § 12 A, stk. 2 og 4.«

Stk. 2-4 ---

Stk. 5. Overstiger de samlede præmier og bidrag til en aldersforsikring, aldersopsparing og den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1, beløbsgrænsen som nævnt i § 16, stk. 1, 1. pkt., betales en afgift på 20 pct. af det for meget indbetalte beløb, jf. dog stk. 6.

§ 38 finder ikke anvendelse på afgiften som nævnt i 1. pkt.

Stk. 6. ---

15. I § 25 A, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Overstiger de samlede præmier og bidrag til en aldersforsikring, aldersopsparing og den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1, i tilfælde omfattet af § 16, stk. 1, 1. pkt., beløbsgrænsen som nævnt i § 16, stk. 1, 1. pkt., eller overstiger de samlede præmier og bidrag i tilfælde omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., beløbsgrænsen som nævnt i § 16, stk. 1, 2. pkt., betales en afgift på 20 pct. af det overskydende beløb, jf. dog stk. 8. § 38 finder ikke anvendelse på afgiften som nævnt i 1. pkt.«

16. I § 25 A indsættes efter *stk. 5* som nye stykker

»*Stk. 6.* Sker der udbetaling af, eller foretages der afgiftspligtige dispositioner over en af kapitel 1 omfattet rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparerer når folkepensionsalderen, betales i tilfælde omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., en afgift på 40 pct. af indkomstårets indbetalinger til aldersforsikring, aldersopsparing og supplerende engangssum, der overstiger et grundbeløb på 4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 8. *Stk. 5* finder i dette tilfælde ikke anvendelse. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. 1. pkt. finder anvendelse for indbetalinger, der sker i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori de nævnte pensionsordninger er påbegyndt udbetalt, eller hvor de afgiftspligtige dispositioner er sket. § 38 finder ikke anvendelse på afgiften som nævnt i 1. pkt.

Stk. 7. *Stk. 6* gælder ikke i følgende tilfælde:

- 1) Udbetaling af invalidepension.
- 2) Udbetaling af rateforsikring i tilfælde af forsikredes invaliditet, herunder af invalidesum.
- 3) Udbetaling af rateopsparing i tilfælde af kontohaverens varigt nedsatte arbejdsevne, som efter reglerne i lov om social pension berettiger kontohaveren til at oppebære førtidspension, samt udbetaling af invalidesum.

4) Udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension.

5) Udbetaling til efterladte.

6) Udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

7) Udbetaling af en indeksordning, der påbegyndes, når interessenten fylder 67 år.

8) Automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder.

9) Udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager eller ved uansøgt afsked.

10) Automatiske udbetalinger af hvilende pensionsordninger i overensstemmelse med aftalegrundlaget for pensionsordningen.

11) Udbetalinger, der sker som følge af, at en kommune ikke ser bort fra formue i form af pensionsopsparing, jf. §§ 14 og 15 i lov om aktiv socialpolitik.

12) Udbetalinger fra en pensionsordning, hvor en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen er godkendt af Skatterådet.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

17. I § 25 A indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Stk. 8 finder tilsvarende anvendelse på indbetalinger som nævnt i stk. 6.«

§ 56. ---

Stk. 3. Har en pensionskasse som nævnt i § 2, nr. 4, jf. § 3, anvendt en del af det indbetalte medlemsbidrag til supplerende engangssum omfattet af § 29 A, stk. 1, eller har pensionskassen med Det Finansielle Virksomhedsråds godkendelse tegnet gruppelevsforikringer for medlemmerne, anvendes reglerne i stk. 1, 1. pkt., på den del af medlemsbidraget, der er anvendt til supplerende engangssum, henholdsvis på præmien til gruppelevsforikringerne. Supplerende engangssum behandles i øvrigt efter reglerne i § 29 A og gruppelevsforikringen efter reglerne i § 53 A.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Har en arbejdsgiver og en arbejdstager aftalt, at en aldersforsikring, aldersopsparing eller gruppelevsforikring, der ikke er fradragsberettiget,

18. § 56, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Har en pensionskasse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 4, jf. § 3, med Finanstilsynets bestyrelses godkendelse tegnet gruppelevsforikringer for medlemmerne, anvendes stk. 1, 1. pkt., på præmien til gruppelevsforikringerne. Gruppelevsforikringen behandles i øvrigt efter reglerne i § 53 A.«

19. § 56, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Har en arbejdsgiver og en arbejdstager aftalt, at en gruppelevsforikring, der ikke er fra-

indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af § 19, anvendes reglerne i stk. 1, 1. pkt., på indbetalingerne til disse ordninger. I øvrigt behandles aldersforsikringen efter reglerne i § 10 A, aldersopsparingen efter reglerne i § 12 A og gruppelivsforsikringen efter reglerne i § 53 A.

Stk. 6. ---

§ 57. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

5) undlader at påse, at der i det pågældende livsforsikringselskab m.v. ikke anvendes et større beløb end grundbeløbet som nævnt i § 16, stk. 1, 1. pkt., jf. § 16, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 2. ---

§ 4. Indberetning af oplysninger efter § 3 skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar. Hvis fristen efter 1. eller 2. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest den følgende hverdag. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Stk. 2-6 ---

dragsberettiget, indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af § 19, anvendes reglerne i stk. 1, 1. pkt., på indbetalingerne til denne ordning. Gruppelivsforsikringen behandles i øvrigt efter reglerne i § 53 A.«

20. I § 57, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 16, stk. 1, 1. pkt., jf. § 16, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 16, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. § 16, stk. 1, 3. pkt.«

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

»Indberetning af A-indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, skal senest foretages den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører.«

2. I § 4, stk. 1, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »1. eller 2. pkt.« til: »1.-3. pkt.«

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1884 af 29. december 2015 og senest ved § 11 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 43. Til A-indkomst henregnes enhver form for vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold, herunder løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser. Arbejdsgiverens indbetaling til gruppelivsforsikring, aldersforsikring, aldersopsparring og supplerende engangssum som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5, anses dog ikke for A-indkomst. Tilsvarende anses beløb, som indbetales fra den enkelte arbejdsgiver til et medarbejderinvesteringsselskab, jf. § 3 i lov om medarbejderinvesteringsselskaber, og som for den enkelte medarbejder ikke overstiger beløbsgrænsen på 30.000 kr. i ligningslovens § 7 N i kalenderåret, ikke for A-indkomst.

Stk. 2 ---

§ 46. I forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Indeholdelsespligten ved udbetaling af A-indkomst efter § 43, stk. 2, litra h, påhviler den, for hvem arbejdet udføres. Indeholdelsen foretages ved, at den indeholdelsespligtige beregner det beløb, der skal indeholdes, og tilbageholder dette beløb i A-indkomsten.

Stk. 2. Indeholdelse skal foretages ved udbetalingen af A-indkomsten. Har udbetaling ikke fundet sted på et tidspunkt, der ligger 6 måneder efter, at indkomstmodtageren har erhvervet endelig ret til den pågældende indkomst, skal indeholdelse dog foretages på dette tidspunkt. For ydelser, der kommer til udbetaling efter indtjeningsperiodens udløb, såsom feriepenge og søgnehelligdagsbetaling, kan skatteministeren fastsætte særlige bestemmelser om tidspunktet for indeholdelsen og om, i hvilket indkomstår ydelserne skal beskattes. Skatteministeren kan endvidere, når praktiske hensyn i særlig grad taler derfor, bestemme, at indeholdelse af skat i en vis art af A-indkomst skal foretages på et andet tidspunkt end fastsat foran.

Stk. 3-5 ---

1. I § 43, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår », aldersforsikring, aldersopsparring og supplerende engangssum«.

2. I § 46, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Stk. 6 finder anvendelse for indbetalinger som nævnt i § 49 A, stk. 3, nr. 1 og 4, der indbetales til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A.«

3. I § 46, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »A-indkomsten« til: »A-indkomsten, jf. dog stk. 6«.

4. I § 46 indsættes som *stk. 6*:

§ 48. ---

§ 49 D. ---

Stk. 5. For indbetalinger, der udelukkende sker til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, opgør arbejdsgiveren, den tidligere arbejdsgiver eller den relevante offentlige myndighed bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse. Arbejdsgiverens indbetalinger til ordninger som nævnt i 1. pkt., der indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19, jf. pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 eller 5, behandles efter stk. 1.

§ 55. Må det antages, at den allerede betalte foreløbige skat væsentligt vil overstige slutskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og vil det virke åbenbart urimeligt at afvente det i § 62, stk. 3, fastsatte tidspunkt for tilbagebetalingen, tilbagebetales det beløb, som efter told- og skatteforvaltningens skøn er betalt for meget, straks. Begæring om tilbagebetaling skal være fremsat inden udgangen af det kalenderår, hvori den foreløbige skat opkræves.

Stk. 2 ---

§ 60. I den slutskat, der for et år udskrives for den skattepligtige, med tillæg af eventuel overført

»*Stk. 6.* For indbetalinger som nævnt i § 49 A, stk. 3, nr. 1 og 4, der indbetales til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, kan pensionsinstituttet m.v. indeholde en foreløbig skat i det indbetalte beløb efter § 48, stk. 10.«

5. I § 48 indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* For indbetalinger som nævnt i § 46, stk. 6, indeholder pensionsinstituttet m.v. 40 pct. i A-skat uden fradrag efter stk. 2 og regler fastsat i medfør af stk. 3.«

6. § 49 D, *stk. 5*, ophæves.

7. I § 55, *stk. 1, 1. pkt.*, § 60, *stk. 1*, § 61, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 62, *stk. 1*, ændres »pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6« til: »pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5-9«.

restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og afgiften omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, modregnes nedennævnte beløb vedrørende samme år:

a) – l) ---
Stk. 2-4 ---

§ 61. Den skattepligtige skal tilsvare det beløb, hvormed slutskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter stk. 3, og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, måtte overstige de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60. Beløbet benævnes »restskat«.

Stk. 2-9 ---

§ 62. Det beløb hvormed slutskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, måtte være mindre end de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60, benævnes »overskydende skat«.

Stk. 2-5

§ 2 ---

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Pensionskasser, forsikringsselskaber og pengeinstitutter som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, indbetaler de forventede A-skatter for kalenderåret af pensionsindbetalinger den 1. september. Indbetaling sker til told- og skatteforvaltningen. Senest den 20. januar i året efter udløbet af kalenderåret skal de selskaber m.v., som er nævnt i 1. pkt., indbetale A-skatterne for kalenderåret, dog med modregning af de forventede A-skatter efter 1. pkt. Er den 20. januar en lørdag eller søndag, er betalingsfristen den førstkommende mandag. Overskydende A-skatter indbetales til told- og skatteforvaltningen, der tillige forestår eventuel tilbagebetaling af for meget betalte foreløbige skatter.«

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om angivelse og indbetaling af skatter og afgifter m.v. efter stk. 1-6. Skatteministeren kan ligeledes fastsætte regler om angivelse og indbetaling ved ophør af virksomhed.

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

2. I § 2, *stk. 8*, der bliver stk. 9, ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

§ 5

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 8. oktober 2015, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 682 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt.« til: »pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 4. pkt.«

§ 7. Skatten efter § 5, nr. 2, udgør 15 pct. af den personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., og med tillæg af positiv nettokapitalindkomst, der overstiger et grundbeløb på 40.000 kr. (2010-niveau), i det omfang det samlede beløb overstiger bundfradraget anført i stk. 2.

Stk. 2 ---

Stk. 3. For personer, der ikke er omfattet af stk. 7, beregnes skat med 15 pct. af vedkommendes personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., i det omfang dette beregningsgrundlag overstiger bundfradraget i stk. 2.

Stk. 4-6 ---

Stk. 7. For hver ægtefælle beregnes skat med 15 pct. af vedkommendes personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., i det omfang dette beregningsgrundlag overstiger bundfradraget i stk. 2.

Stk. 8-13 ---

§ 13

Stk. 3. Hvis den personlige indkomst er negativ, modregnes den inden opgørelsen af beregnings-

grundlaget efter §§ 6 og 7 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til modregning først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., for de følgende indkomstår inden opgørelsen af beregningsgrundlagene efter §§ 6 og 7. Negativ personlig indkomst kan kun fremføres, i det omfang den ikke kan modregnes efter 1. eller 2. pkt. for et tidligere indkomstår.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb inden opgørelse af beregningsgrundlagene efter §§ 6 og 7 modregnes i den anden ægtefælles personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt. Et overskydende negativt beløb modregnes i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét. Har begge ægtefæller positiv kapitalindkomst, modregnes det negative beløb fortrinsvis i den skattepligtiges kapitalindkomst og derefter i ægtefællens kapitalindkomst. Modregning sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres efter 5.-8. pkt. Et negativt beløb, der herefter ikke er modregnet, fremføres inden for de følgende indkomstår, i det omfang beløbet ikke kan modregnes for et tidligere indkomstår, til modregning inden opgørelsen af beregningsgrundlagene efter §§ 6 og 7. Hvert år modregnes negativ personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., og endelig i ægtefællens personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse. Hvis ægtefællen ligeledes har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår, skal ægtefællens egne underskud modregnes først.

Stk. 5. Ved overførsel efter stk. 2 eller 4 af underskud mellem ægtefæller ses der ved opgørelsen af

ægtefællernes skattepligtige indkomst og personlige indkomst i denne forbindelse bort fra personlig indkomst, der beskattes i udlandet og ikke her i landet. Den del af underskuddet, der svarer til udgifter, som den skattepligtige får fradrag for i udlandet, kan ikke overføres til ægtefællen. Den personlige indkomst reduceres med fradragsberettigede udgifter, der vedrører denne indkomst, uanset om disse udgifter er omfattet af § 3, stk. 2. Der kan ikke ske overførsel efter stk. 4 af den del af underskuddet, der modsvares af fradragne og ikke medregnede beløb omfattet af beløbsgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 3. pkt. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse, hvor skatten er nedsat i henhold til bestemmelsen i ligningslovens § 33 A eller efter § 5 eller § 8 i lov om beskatning af søfolk.

Stk. 6 ---

§ 8 B. Forsikringsselskaber skal efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, hvert år uden opfordring give told- og skatteforvaltningen oplysninger til identifikation af forsikringstager samt oplysning om

1) – 9) ---

10) skattepligtige arbejdsgiverbetalte præmier for forsikringer, der dækker sundhedsbehandlinger m.v., og som efter aftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager indgår som en ikke adskilt del af en livsforsikringsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19, og

11) forfaldne såvel som indbetalte forsikringspræmier og indskud én gang for alle efter fradrag af det af forsikringsselskabet m.fl. indeholdte arbejdsmarkedsbidrag til aldersforsikringer, supplerende engangssum og gruppelivsforsikring.

Stk. 2-6 ---

§ 6

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 473 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 B, stk. 1, nr. 10, ændres »19, og« til: »19,«.

2. I § 8 B, stk. 1, nr. 11, ændres »gruppelivsforsikring.« til: »gruppelivsforsikring, og«.

3. I § 8 B, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) udbetaling af og afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksord-

ning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt.«

§ 8 F. Banker og sparekasser m.v., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af afsnit I i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., skal efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, hvert år uden opfordring give told- og skatteforvaltningen oplysninger til identifikation af ejeren af pensionsordningen samt oplysning om

1) – 7) ---

8) indestående og afkast af pensionsordninger m.v. omfattet af nævnte lovs § 53 A, stk. 1 og 3, og

9) indbetalinger efter fradrag af det af banken og sparekassen m.v. indeholdte arbejdsmarkedsbidrag til aldersopsparring og gruppelivsforsikring.

Stk. 2-4 ---

4. I § 8 F, stk. 1, nr. 8, ændres »3, og« til: »3,«.

5. I § 8 F, stk. 1, nr. 9, ændres »gruppelivsforsikring.« til: »gruppelivsforsikring, og«.

6. I § 8 F, stk. 1, indsættes som nr. 10:

»10) udbetaling af og afgiftspligtige dispositioner over en rateopsparring, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning for alle pensionsordninger, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. For pensionsordninger oprettet før den 1. maj 2007 opretholdes tidspunktet for tidligste udbetaling af ordningen efter de regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 20. december 2006. For pensionsordninger oprettet fra og med den 1. maj 2007 til og med den 31. december 2017 opretholdes tidspunktet for tidligste udbetaling af ordningen efter de regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015.

Stk. 4. For tjenestemænd, der er ansat inden den 1. januar 2018 finder de før den 1. juli 2009 gældende regler anvendelse. For tjenestemænd, der ansættes den 1. januar 2018 eller senere, finder de hidtil gældende regler for tidspunktet for tidligste udbetaling af pensionen fortsat anvendelse, hvis den pågældende overgår direkte fra en ansættelse med ret til tjenestemandspension, jf. § 2, stk. 1, i

lov om tjenestemandspension, og denne ansættelse er sket inden den 1. januar 2018.

Stk. 5. For ministerpension, der alene har folkepensionsalderen som pensionsudbetalingstidspunkt, har § 1, nr. 1, virkning fra den 20. juni 2017.

Stk. 6. For skattepligtige med bagudforskudt indkomstår 2018 har § 1, nr. 8, 9 og 11, virkning fra og med indkomståret 2019.

Stk. 7. § 1, nr. 13, har virkning for korrektioner, der foretages den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 8. § 1, nr. 16, har virkning for afgiftspligtige udbetalinger af eller dispositioner over pensionsordninger, der sker den 1. april 2018 eller senere, og for udbetalinger af rateforsikringer, rateopsparinger, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger, der i overensstemmelse med pensionsvilkårene påbegyndes den 1. april 2018 eller senere.

Stk. 9. Fremgår det af aftalegrundlaget for en pensionsaftale, der før 1. januar 2018 er indgået med en pensionskunde, at der årligt skal indbetales et beløb til aldersforsikring, aldersopsparring og supplerende engangssum, der ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 1. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, men som overstiger beløbsgrænsen som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 1. pkt., som ændret ved lovens § 1, nr. 8, finder pensionsbeskatningslovens § 57 ikke anvendelse, hvis der i 2018 eller 2019 indbetales et årligt beløb, der alene overstiger sidstnævnte beløbsgrænse.

Stk. 10. §§ 2-4 og § 6 har virkning for indbetalinger til aldersforsikring, aldersopsparring og supplerende engangssum og udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovens § 1, nr. 16, der sker den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 11. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2018 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat

og kirkeskat for 2018, der følger af ændringerne af pensionsbeskatningsloven, jf. § 1.

Stk. 12. Den beregnede korrektion af kommunens sluskat og kirkeskat efter stk. 8 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2018, der foreligger pr. 1. maj 2020.